cena 35 Kč

co vás zajímá z Miletína a okolních obcí

Sousedské listy

Vydává Město Miletín září 2020

Nenechte si ujít mimořádnou výstavu

Někteří z nás už jistě v poslední době navštívili místní knihovnu a mohli tak shlédnout výstavu kopií historických dokumentů. Naše knihovnice paní Alena Erbanová nám k ní napsala:

„Možná, že někdo z vás už v novinovém stánku narazil na časopis ***Živá historie***. Název časopisu odpovídá přesně i jeho obsahu. Na více jak padesáti stranách ožívá dávná historie světa i významné mezníky našich dějin. Kvalitní fotografie, odborné, ale srozumitelné články, komentáře, to vše dohromady tvoří oblíbený časopis. Vychází jako měsíčník a naše knihovna ho odebírá již řadu let. Ke každému číslu je přibalena kopie nějakého historického dokumentu, mapy, plakátu.

Všechno jsem celé roky ukládala, přerovnávala, přemísťovala... A pak přišel velký úklid a s ním velký nápad: místo cesty ke kontejneru jsem začala vybírat, rovnat, třídit. Vznikla malá, ale zajímavá výstava přímo v půjčovně knihovny. Její trvání bylo plánováno od března do září letošního roku, ale vzhledem k omezením, která

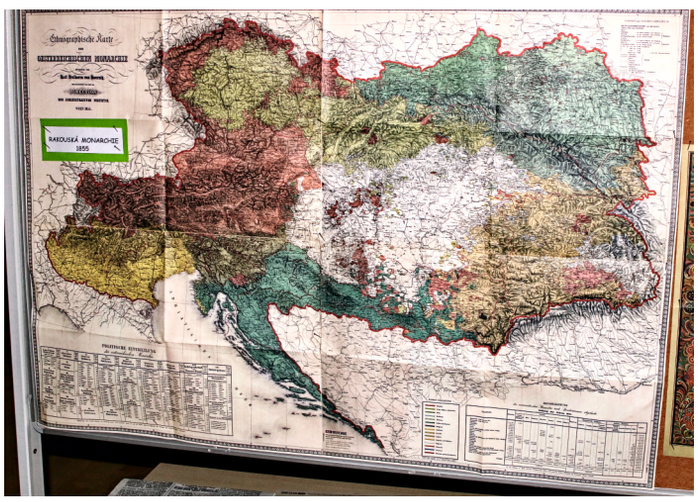

nastala, se ukončení výstavy posouvá na konec listopadu. Zájemci mohou výstavu navštívit ve výpůjčních hodinách knihovny: středa, čtvrtek 8-12 a 13-16,30.”

Návštěvu výstavy můžeme doporučit. Uvidíte zde kopie i vzácných dokumentů, které nejsou běžně k nahlédnutí.

Jak dál s koupalištěm

Stav našeho koupaliště hýbe veřejností celé léto a není divu. Koupaliště k Miletínu prostě patří. Proč se koupaliště letos neotevřelo, byla nejčastěji diskutovaná otázka.

Je třeba mít na paměti, že koupaliště fungovalo přes 40 let. Investovaly se do něho každoročně dílčí peníze a každý rok se něco muselo opravovat. K nejvíce poškozeným pravidelně patřilo dno a vrchní okraje boků. Věděli jsme, že skutečně zle bude v případě, kdy popraská potrubí, které je nataženo kolem celého bazénu a je původní. A jednou to prostě muselo přijít. To, co se stalo letos: potrubí při napouštění popraskalo. A to takovým nešťastným způsobem, že voda se natlačila mezi vnější a vnitřní betonovou stěnu bazénu a vyvrátila část jedné z vnitřních stěn.

Podle vyjádření přivolaných, na sobě nezávislých statiků bylo konstatováno, že stěny nebyly vzájemně svázány, což se ukázalo jako rozhodující. Po poradě se statiky i s přítomnými zastupiteli jsme rozhodli, že nepůjdeme do rizika uvolnění stěny a ohrožení zdraví návštěvníků.

Samozřejmě, kolem koupaliště bylo hodně řečí a námětů, proč k jeho uzavření došlo. Není pravda, že problém způsobila oprava dna. Každý rok jsme museli dno opravovat, někdy více, někdy méně. Dno byl stálý problém. Žádná rekonstrukce koupaliště se nekonala, byla pouze jako obvykle oprava dna.

I tak je ale potřeba poděkovat tehdejším stavebníkům a ocenit jejich práci. Koupaliště stavěli v Akci Z, byly úplně jiné technologie i materiál na stavbu. I odborníci, kteří přijeli během léta se na koupaliště podívat, se vyjádřili, že je třeba tuto stavbu obdivovat. I vzhledem k tomu, jak celá léta dostávala zabrat od chemie a jiných provozních aktivit, a přesto vydržela sloužit dlouhou dobu.

Na zastupitelstvu jsme vznesli dvě otázky: Chceme koupaliště? Odpověď byla Ano. Co je třeba pro to udělat? Musíme mít nejdřív projekt.

Na veřejném zasedání jsme odsouhlasili, že bude vypsáno poptávkové řízení na architekta, který projekt vyhotoví. Byla také stanovena pětičlenná komise, která bude sledovat postup realizace a starat se o to, co k přípravě vybudování nového koupaliště bude potřeba.

Nejsme schopni teď říct, zda koupaliště bude v příštím roce nebo v roce 2022. Rozhodující budou finance. Až bude hotov projekt, pokročíme dál a stanovíme další postup, včetně nějakého časového horizontu. Ale rozhodnutí je takové, že koupaliště v Miletíně zůstane zachováno.

Nové koupaliště bude určeno široké veřejnosti, od maminek s batolaty, přes mládež, dospělé občany až po sportovce. Pro plavce budou vyhrazeny tři plavecké dráhy 25 m dlouhé. Zastupitelstvo rozhodlo, že bazén bude mít nerezovou vanu.

Sociální zařízení zůstane pravděpodobně zatím v tom stavu, ve kterém je teď. Je to zase jen o penězích. Našimi pracovníky budou provedeny potřebné drobné opravy a úpravy. Důležité pro nás bude, aby se rozjelo nové koupaliště. Pokud nebudou peníze, sociálky mohou sloužit ještě dva i tři roky.

Další částí celé akce je kiosek. Časem by mohl být na rozhraní kempu a koupaliště. Sloužil by hostům koupaliště i kempu. Měla by to být jednoduchá stavba jen na letní provoz. Rádi bychom co nejvíce využili vlastní stavební materiál, a to dřevo. Kiosek by fungoval po celý den pro kemp, nezávisle na provozních hodinách koupaliště. Provozovatel by měl být schopen zajistit třeba i snídaně pro hosty z kempu.

Všechno ovšem bude záležet na financích. Dnes obce nevědí, s jakým finančním objemem mohou počítat na letošní rok a už vůbec ne na roky příští. Nelze stanovovat přesné termíny a napevno plánovat větší akce.

Miroslav Nosek

Sousedské listy č. 3/2020 vyšly 1. října 2020 v Miletíně
Periodický tisk Města Miletín. Četnost vydání: 4x ročně. Evidenční číslo: E 14408
Vydavatel: Město Miletín, náměstí K. J. Erbena 99, 507 71 Miletín, IČO 00271811
Redakce: e-mail: novinymiletin@seznam.cz; telefon: 724 040 412
Vedoucí redaktorka: PhDr. Iva Reichlová
Redaktoři rubrik: Bc. Miroslav Nosek, Mgr. Stanislava Hlaváčková, Bedřich Hak, Bc. Tomáš Hlavatý, Bc. Ondřej Machačka, Zdeněk Paulus, Jan Vaniš
Grafická úprava: PhDr. Iva Reichlová; počet stran: 20
Korektura: Vítězslava Tučková, Mgr. Gabriela Reichlová
Tisk: ARPA-tiskárna Dvůr Králové nad Labem
Příští číslo vyjde v prosinci 2020, uzávěrka 7. prosince 2020

Na slovíčko s panem starostou

Ke dvěma nejžhavějším tématům letošního roku se pan starosta Miroslav Nosek vyjadřuje v samostatných článcích. Proto jsme rozhovor věnovali nejaktuálnějším informacím, zejména opravám.

***IR:** Jak to, pane starosto, bude ještě letos vypadat s opravami chodníků a dalších částí města?*

MN: Obyvatelé si jistě všimli, že jsme započali rekonstrukci části chodníků v ulici Jiřího z Poděbrad, pak přejdeme do ulice Havlíčkova. Doufám, že se nám to podaří ještě letos.

Provádíme i rekonstrukci umělky za hřištěm. Dáváme ji do pořádku, aby ji nejen sportovci, ale i ostatní občané mohli využívat. Vše děláme v rámci technických služeb.

Ještě se chci zmínit o Komenského ulici. Vypadá to, že se akce pohybuje k lepšímu. Pokud vše dobře půjde, v příštím roce by se mohlo začít s rekonstrukcí. Ale po zkušenostech z minulých let víme, že první projekt je z roku 1990 a už několikrát bylo slibováno za rok, za dva, za tři.

Problém je i v tom, že se jedná o akci tří subjektů: Královéhradecký kraj, pro který to spravuje Správa silnic, dále VOS Jičín (vodovod a splašková kanalizace) a Město Miletín (chodníky a dešťová kanalizace).

Tyto tři subjekty se mezi sebou musí dohodnout. Proto se konalo nespočet setkání, bylo podepsáno několik smluv, už je hotový projekt, peníze schváleny. Ale uvidíme, co se stane po krajských volbách. Může tam přijít úplně jiná sestava lidí, kteří budou mít jiné priority, a stavba se odloží. Ale zatím to vypadá velice nadějně.

Týkalo by se to rekonstrukce ulice až na náměstí na křižovatku. Dnes ještě nevíme, jakým způsobem se bude postupovat, zda bude uzavřena polovina ulice nebo celá. To bych nechal až do doby, kdy se skutečně začne.

Všechno, co se ve městě bude letos a příští rok dělat, bude záležet na tom, kolik budeme mít peněz. Jako město jsme už na jaře zarazili veškeré investice, když jsme zjistili, že obce nedostanou tolik peněz, kolik bylo plánováno. Odhad je ten, že nám bude zkrácen rozpočet až o třetinu.

Nejvíc mě mrzí odložení plánované investice na vybudování chodníku mezi Miletínem a Trotinkou. Máme hotový projekt, což trvalo několik let. A když už máme projekt a těšíme se na to, že to uděláme, tak přijde letošní omezení rozpočtu.

V současné době ani nemůžeme plánovat, co budeme v příštím roce dělat. Skutečně bude rozhodující, jakými financemi budeme disponovat. Je to poprvé od roku 2003, co jsem ve funkci, kdy opravdu nevíme, co bude zítra. A už vůbec ne, co do konce roku, co příští rok a roky další. Nebudeme si nalhávat, že nás čekají štědré roky.

Jedeme jen takovým úsporným režimem, aby město fungovalo, ale do budoucna v tom nevidím nic dobrého. Obce se nebudou moci rozvíjet, protože na to nebudou mít peníze. Nebo budou mít peníze, ale nebudou vědět, co přijde, a peníze budou spíš šetřit. Ta nejistota je a bude ubíjející.

***IR:** A co dotace? Pomohou nám?*

MN: Dotace? V době, kdy nevíte, s jak vysokou částkou budete hospodařit, těžko se využívají dotace. Ona totiž každá dotace požaduje vstřícné peníze žadatele. A když je nemáte? Navíc v poslední době se spíše o dotacích jen mluví a slibuje. A jak se říká „skutek utek".

A pokud dotace skutečně jsou vypsané, tak jsou čím dál tím náročnější jak na samotné požádání, tak na následnou administrativu, která jako by byla dělaná na to, aby ten, kdo dotaci obdržel, chyboval a následně dotaci s pořádným penále vrátil.

Například máme přidělenou dotaci na dětské hřiště a workoutové hřiště. Dostali jsme ji takovým zvláštním způsobem. Nejprve nám ji zamítli před dvěma lety a teď najednou přišla zpráva, že nám ji přidělí. Po dvou letech, a to i přes to, že jsme ji po oznámení dodatečného prazvláštního schválení odmítly z důvodu finančního? Nejsem z toho moc moudrý, naopak poměrně opatrný, po zkušenostech z posledních let. Zvláštně přidělenou dotaci jsme raději schválili na posledním zasedání zastupitelstva a uvidíme, zda bude dost peněz na vstřícnost. Celkové náklady jsou cca 700 000 Kč, dotace je ve výši max. 485 000 Kč.

***IR:** Jaké jsou plány se hřbitovem?*

MN: V současné době likvidujeme staré a opuštěné hroby, které nejen že zabírají místo, ale v mnoha případech jsou nebezpečné pro návštěvníky hřbitova a pro pracovníky technických služeb, provádějících údržbu. Zrovna nedávno se jeden pracovník částečně do hrobu propadl. Je to skutečně nebezpečné, lehce může dojít ke zranění. Lidé mají pravdu, když mi říkají, že klopýtají o hroby, které jsou opuštěné, mnohé i nebezpečné.

Chceme ale zachovat ty, které mají nějakou historickou hodnotu. Po dohodě s odborníkem jsme rozhodli, že když se bude jednat o hroby opuštěné, ale s historickou hodnotou, tak je opravíme buď na stejném místě, nebo je přesuneme vedle kaple k hrobu války 1866. Tam bychom udělali něco jako lapidárium, kde by byly umístěny ty náhrobky, které mají historickou hodnotu.

Příští rok plánujeme umělé zavlažování trávníku na rozptylové loučce. Probíhá také postupná oprava hřbitovní kaple, je na stole otázka zbudování kolumbária.

***IR:** Pane starosto, děkuji za rohovor. Přejme si, aby vše dopadlo tak, jak nejlépe bude moci.*

Iva Reichlová

V základní škole bylo rušno

Drawing School Miletín

Několik dnů po uzavření škol kvůli nemoci Covid-19, 15. března, jsem na Facebooku založila výtvarnou skupinu. Chtěla jsem dětem, rodičům i sobě zpříjemnit tento výjimečný stav.

Pravidelně každý všední den, téměř tři měsíce, jsem vkládala novou výtvarnou výzvu. Kreslilo se, malovalo, modelovalo a všemožně tvořilo. Postupně se přidávali i další členové.

V Drawing School Miletín nás je 89! Malí umělci, rodiče, prarodiče, ale i fandové, kteří nás jen sledovali.

Během týdnů tvoření vzniklo několik stovek výtvarných prací. Bylo by škoda, kdyby zůstaly ležet doma v šuplících! Ty práce si zasloužily vystavit. Díky podpoře pana starosty Miroslava Noska jsem mohla výstavu instalovat ve Spolkovém domě a společně s naší FB partou 9. září zahájit. Byl to moc hezký zážitek! Děkuji Vám všem, protože bez Vás by to nešlo!

Bc. Markéta Fojtíková

Ukliďme Miletín

Ekotým při miletínské základní škole se připojil k tradiční celorepublikové akci Ukliďme Česko. V pátek 18. září po vyučování jsme si rozdělili pytle na odpad a pracovní rukavice a vydali se uklidit naše město a jeho okolí.

Zaměřili jsme se na okolí sportovišť, zejména „U“ rampu a koupaliště, dále jsme prošli část stezky K. J. Erbena a okolí Bystřice.

Příjemně nás překvapilo, že odpadků nebylo zdaleka takové množství, jaké jsme čekali. Je vidět, že Miletínští se o své město dobře starají a že jim na okolí záleží. I přesto jsme našli několik zajímavých kousků: krajkové spodní prádlo, brýle, které pamatují snad samotného Karla Jaromíra, torzo sekačky.

Poděkování patří Městu Miletín za zajištění svozu a následnou likvidaci posbíraného materiálu. A samozřejmě všem dobrovolníkům, kteří se akce zúčastnili. Hřát vás mohlo nejen krásné slunečné počasí, ale především pocit, že jste udělali něco pro nás pro všechny. Díky! Fotogalerie

z akce a další akce Ekotýmu sledujte na facebookovém profilu „#“Ekotým ZŠ K. J. Erbena.

Martin Fikar

Pravěk u školy

Snad už celé desetiletí jezdí v rámci prvního seznámení s pravěkem žáci šesté třídy na exkurzi do archeoparku ve Všestarech.

Letos se sešlo několik okolností a ty podnítily nápad, vybudovat si trochu

pravěku přímo u školy. Těžko existuje lepší metoda, jak se něco naučit, než si to na vlastní kůži vyzkoušet. Navíc za současné neustále se ne zrovna příznivě vyvíjející situace je vhodné trávit vyučování venku na čerstvém vzduchu.

Pokračování na str. 5

A tak jsme pod vedením odborného pracovníka pana Jaroslava Poznera zahájili projekt výstavby dvoukomorové laténské pece pro výpal keramiky. Využíváme babího léta a v odpoledních hodinách chystáme stavební materiál, který není jen tak ledajaký. Směs hlíny, slámy a vody připravujeme tradičním způsobem bez použití míchačky, zato s nutností následného značného zapojení pracích a čistících prostředků. Ovšem i tak se někteří žáci o výrobu hliněné stavební směsi téměř perou.

Potřebný materiál pro výstavbu nám zajistil pan Jindřich Zvoníček ze Zdobína a pan Ladislav Nosek z Rohoznice. Pomocnou ruku podalo také Město Miletín. Bez vás by to nešlo. Děkujeme.

Zatím jsme teprve v začátcích a čeká nás ještě hodně práce. Věříme, že počáteční nadšení všem vydrží a ještě před začátkem zimy se budeme moci pochlubit hotovou pecí.

Cesta do pravěku

Ve čtvrtek 17. září se šestá třída vydala na exkurzi do archeoparku ve Všestarech. Tato exkurze je v šesté

třídě takřka tradiční, ovšem letošní návštěva archeoparku měla zvláštní náboj (a to nemám na mysli roušky, ve kterých jsme museli absolvovat úvodní část v interiérech).

Spoustu let jezdíme do archeoparku něco se přiučit, vyzkoušet si činnosti, které vykonávali naši předci, a také prozkoumat stavby z různých období od střední doby kamenné po dobu železnou.

Ale letos jsme si řekli, že si trochu pravěku vybudujeme přímo u naší školy, tudíž jsme se byli v archeoparku tak trochu i inspirovat. O tom více v článku Pravěk u školy.

Jelikož byl teprve začátek září, pro šesťáky byla exkurze prvním seznámením s pravěkem. Zjišťovali jsme, co obnáší práce archeologů, prošli jsme se maketou dolu na pazourek, nahlédli do hrobek, a také se dozvěděli, že spoustu věcí přesně nevíme. Vědci se je snaží vysvětlovat i za pomoci experimentů.

Ve venkovní části si děti mimo jiné vyzkoušely lov oštěpem, mletí obilí zrnotěrkou, opracování dřeva kamennou sekerou i polní práce s nástroji prvních zemědělců.

Závěrečný úprk na vlak se stal neplánovanou ukázkou života lovců, pronásledujících prchající stádo.

Věřím, že se exkurze nejen líbila, ale přinesla konkrétní představy o způsobu života našich předků, který v porovnání s tím naším rozhodně nebyl snadný ani bezpečný.

Martin Fikar

Úspěch našich žáků ve výtvarné soutěži

V době karantény MAS Podchlumí vyhlásil výtvarnou soutěž. I když podmínky pro zadání a tvorbu nebyly úplně standardní, bylo z naší školy zasláno do soutěže několik prací. A naši žáci získali řadu ocenění.

V kategorii vyhlášené pro 1. stupeň ZŠ si 1. místo zasloužila Ema Jurenková. Na 3. místě se umístila Antonie Festová. Za 2. stupeň excelovala na 1. místě Kateřina Holečková. Čestné uznání získali Amálie Baliharová a Michal Tomíček.

Všem moc gratulujeme!

Bc. Markéta Fojtíková

Neobyčejné zážitky z MŠ Korálka

Začal nový školní rok 2020-2021 a naše Korálka po prázdninách znovu ožila. Opět jsme naplnili celkovou kapacitu školy do počtu 40 dětí, 23 chlapců a 17 dívek.

Bohužel, stejně jako na konci minulého školního roku, tak i nyní ovlivňují dění u nás bezpečnostní a hygienická opatření, která souvisejí s COVID-19. Proto jsme prozatím nuceni ustoupit od některých aktivit, které jsme si na začátek školního roku naplánovali. Věříme, že se situace co nejdříve vrátí do normálních kolejí a my vše dohoníme.

Rádi bychom se vzpomínkou vrátili do období letošních prázdnin. Dovolte nám poděkovat rodičům žáků nyní již 1. třídy ZŠ, za dárek, který jsme od nich dostali a kterým nás opravdu překvapili: poukázku na plavbu po Labi na kánoích nebo raftu. Po společné dohodě jsme se rozhodli pro raft.

Nastal očekávaný den. Všichni jsme se setkali na místě, odkud jsme vyplouvali. Nic jsme neponechali náhodě a pro jistotu jsme si vzali se sebou hlavního lodivoda, který nás velmi dobře vedl. Téměř nikdo z nás totiž neměl jakékoliv

zkušenosti. Počasí nám opravdu přálo a hladina vody byla příznivá.

Po nalodění ve Dvoře Králové jsme úspěšně, nejprve trochu s obavami, ale od začátku s dobrou náladou, zdolávali úsek řeky Labe. Na zhruba desetikilometrovém úseku s cílem na Kuksu jsme pozorovali krásnou přírodu, navštívili jsme areál Domova Svatého Josefa a bylinkovou zahradu v Žirči. Po závěrečném zakotvení jsme si prohlédli areál Kuksu. Krásně prožitý čas jsme zakončili společným obědem.

Ještě jednou moc děkujeme a přejeme vám, rodičům, abyste společně s vašimi dětmi zvládali klidné proplutí všemi dalšími úskalími, která vám život přinese.

Lenka Chlubnová

Spolek SCCHP informuje

Náš spolek spolu s Knihovnou K. J. Erbena v Miletíně uspořádal 27. února besedu s paní Janou Sieberovou, aktivistkou hospicového hnutí Duha. Své sídlo má Duha v hořické nemocnici. Tuto náročnou práci mohou vykonávat jen díky sponzorským darům a obětavosti členů hnutí. Povídání paní Jany bylo velice zajímavé, ale také smutné. Zvláště když vyprávěla o rodinách, kterým pomáhají při zvládnutí péče o umírajícího člena. Nejedno oko zůstalo suché.

Pro práci získala i svého manžela MUDr. Pavla Siebera. Díky jemu mají pacienti zajištěnu odpovídající odbornou péči. Všechny své dobré i špatné poznatky zahrnula do knih, které vydala.

Centrum integrace osob se zdravotním postižením, regionální pracoviště Jičín, Vrchlického 823, nyní vede Mgr. Michaela Pribišová, tel. 493 532 182 a 734 441 212. Centrum provozuje i půjčovnu kompenzačních pomůcek (půjčovné 5, 10 a 15 Kč denně). Euroklíče, kariérové poradenství, pracovní uplatnění pro osoby s postižením a jejich blízké, uplatnění v chráněných dílnách, příspěvky.

21. září se měla uskutečnit výroční členská schůze a cvičení paměti se Stanislavou Benešovou. Současná situace ale vše zmařila.

Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová poskytla rozhovor novinám Můžeš, které vydává Národní rada zdravotně postižených, hlavně o novele zákona č. 108 o sociálních službách. Jsou tam změny, ale pracuje se na ní.

Lenka Jahelková

Co nového v Mateřídoušce

Byli jsme úspěšní v žádosti o dotaci od Královéhradeckého kraje. Využila jsem ji na další zkvalitnění služeb, jako například nový office program do počítače pro veřejnost, vazač, řezačku, propagační předměty a letáky.

Zapojili jsme se do projektu, který

rozjeli studenti ze spolku Udržitelný Palacký. Projekt ,,DOLEJ SI“ vychází z toho, že někdy ve městě dostanete žízeň. Budete-li u sebe mít jakoukoliv nádobku, stačí najít podnik se dveřmi označenými samolepkou s kapkou. Ta říká, že vám tu zdarma natočí kohoutkovou vodu. Budete tak moci uhasit žízeň a zároveň se vyhnete zbytečnému nákupu plastové lahvičky s nápojem.

V září jsme začali připravovat stolní kalendář na rok 2021 s fotkami Miletína, okolí a spolků. V prodeji by měl být v říjnu. Doufám, že vše stihneme. Kalendář by mohl být hezkým dárkem pod stromeček.

Ráda bych vás pozvala i na toulku naším okolím a tentokrát i do Dvora Králové. Mají tam novou hru ,,Po stopách pokladu královédvorského“. Provede vás po nejzajímavějších místech Dvora Králové. Najdete ji na webu: www.dvurkralove.cz/poklad

Dalším typ na toulku krajem je nový Větrný mlýn obce Borovnice. Vyrostl v místě nad vlakovou zastávkou. Otevírací doba na webu vetrak.borovnice.cz nebo borovnice.cz

Přeji všem krásný podzim, ať už s toulkami nebo bez nich.

Rita Nedělová

Přijďte do divadla

Vážení příznivci divadelního dění, jelikož nám Covid ovlivňuje situaci i v kultuře, rozhodli jsme se přesunout další ročník Divadelního Erbenova Miletína na příští rok. Přesto bychom vás rádi pozvali do divadla na představení, která se budou konat od 25. října do 13.prosince. Pokud nám to vláda nezruší.

Přeji krásné podzimní dny a přijďte se pobavit do divadla.

Dagmar Fleglová

PROGRAM

25. října v 19:30
RYBA VE ČTYŘECH

Divadlo Exil, z.s., Pardubice
Režie: Lucie Křivčíková, tragikomedie
Černá komedie o třech sestrách a jednom sluhovi, aneb co se stane, když se muž rozhodne plnit své sny.

28. listopadu v 19:30
TVOJI DCEROU? Ne!

Divadelní spolek Chrudim
Režie: Jan Slezák, komedie
Manželský pár se snaží preventivně předejít krizi středního věku. Na radu svých přátel se vydává na druhé líbánky na hory a požádá svého nejlepšího přítele, aby občas dohlédl na jejich osmnáctiletou dceru Sandru.

29. listopadu v 15:00
ČERT A KÁČA

Divadelní spolek Chrudim
Režie: Karel Bříza
Veselý příběh o tom, kterak zhrzená láska může přivést do pekla, i o tom, že jedna hubatá holka dokáže čertům z pekla udělat ještě větší peklo.

6. prosince v 15:00
PEJSEK A KOČIČKA

D21 Praha
Režie: Jan Frič
Psi a kočky se prý nemívají zrovna v lásce. Najdou se ale výjimky! Jednu z nich zachytil ve své knížce spisovatel a výtvarník Josef Čapek. Tenhle Pejsek s Kočičkou spolu totiž nejen bydlí a hospodaří, ale hlavně si pořád na něco hrají! Pejsek a Kočička mají důležitý úkol: poslat dětem dopis! Vědí ale, jak se takové psaní posílá? A jestlipak najdou cestu do domečku zapadaného sněhem? Společně to ale jistě zvládnou a ještě si u toho zazpívají!

12. a 13. prosince v 19:30
PREMIÉRA DSD ERBEN MILETÍN

Dobrá nálada s Dámským klubem

„Pěšky po okolí Miletína“ a „Než skončí léto, protáhneme ještě tělo“ byly dvě akce, které pro širokou veřejnost uspořádal Dámský klub v Miletíně.

První se konala 17. června. Procházkou Miletínskou bažantnicí jsme došly do restaurace Na Dupačce v Tetíně. Tam se k nám připojily další zájemkyně, které na místo přijely autobusem. Poseděly jsme po chutném občerstvení a v podvečer se vrátily do Miletína, kde nás přivítal, jak je již tradicí, déšť.

V červenci se většina z nás věnovala prázdninovým aktivitám s vnoučaty, a tak se druhá akce konala až 27. srpna. Tentokrát jsme zavítaly do našeho autokempu Na Vyhlídce, kde pro účastnice bylo připraveno 10 stanovišť se sportovními úkoly, jako např. sportovní rybolov, golf, badminton, překážková dráha a oblíbená jízda na koloběžce. Závěrem každá účastnice obdržela nezbytnou medaili a došlo i na opékání buřtů. Počasí bylo tentokrát větrné, ale všech dvanáct sportovkyň si akci pochvalovalo.

Opékání buřtů v kempu

Další z oblíbených výletů na téma Rybníky kolem Miletína se konal 23. září. Sešlo se nás celkem čtrnáct a každá

svým tempem prošla daný okruh Miletínskou bažantnicí. A protože tentokrát počasí přálo až do samého konce (nezapršelo!), vydařilo se i venkovní posezení v restauraci v Rohoznici. Dobrá nálada a dobré jídlo byly krásným zakončením odpoledne.

A co chystáme do konce roku?

29. října odložené povídání o léčivých účincích magnetoterapii a **26. listopadu** osvěžíme techniky ručních prací. Před Vánocemi **17. prosince** posedíme u cukroví.

Upozorňujeme, že jako v celém čísle Sousedských listů, i tady jsou termíny všech akcí předběžné. Akce se uskuteční pouze v případě příznivého vývoje aktuální situace. Sledujte proto plakátky.

Stanislava Hlaváčková

Dámský klub vás všechny zve na přednášku

LÉČIVÉ PULSY A VIROVÁ INFEKCE

Izabela Klimová, MD

29. října 2020

v 16 hodin ve Spolkovém domě

Přijďte si vyzkoušet magnetoterapii, jednu z možností,
jak v poměrném zdraví přežít současnou situaci.

První tři předem přihlášení účastníci si budou moci po skončení přednášky magnetoterapii vyzkoušet.
Přihlaste se u Mgr. Stanislavy Hlaváčkové.

Výlet do Perníkové chaloupky

V sobotu 22. srpna Klub přátel K. J. Erbena uskutečnil návštěvu Perníkové chaloupky pod Kunětickou horou v Rábech u Pardubic. Letos byl první výlet, který mohl klub podniknout. Všechny plánované jarní a letní akce byly z důvodu koronavirové pandemie zrušeny.

Po poledni nás z miletínského náměstí autobusem odvezl pan Jaroslav Samek. Návštěvu Království perníků jsme měli domluvenou s panem Luďkem Šormem, vnukem miletínského varhaníka Josefa Šubra. Spolu s maminkou Marií Šormovou, rozenou Šubrovou, se nám ochotně věnoval.

V Perníkové chaloupce, která byla původně loveckým zámečkem postaveným v roce 1882, se dobře bavili malí i velcí návštěvníci. Děti si užily pohádku O perníkové chaloupce, dospělí se dozvěděli mnohé z historie perníkářského řemesla a pardubického perníku. Výstavní expozice v Perníkové chaloupce zahrnuje nejen perníky od různých perníkářů, ale i rozličné dřevěné formy. Uchovány jsou tu i formy od Ing. Oldřicha Kvapila z Hořic v Podkrkonoší, který za svou dlouholetou řezbářskou práci obdržel v roce 2003 od ministerstva kultury titul „Nositel lidové tradice“. V rámci prohlídky Perníkové chaloupky jsme na vlastní oči viděli i výrobu vytlačovaných perníků.

Původně jsme měli v plánu rovněž návštěvu Kunětické hory výletním vláčkem. V areálu Perníkové chaloupky se však právě v tuto sobotu konaly pivní slavnosti, vláček na horu nejezdil. S účastníky zájezdu jsme se domluvili, že Kunětickou horu navštívíme někdy příště.

Po páté hodině odpolední pan Samek všech 29 účastníků zájezdu bezpečně dovezl zpět na miletínské náměstí. Ačkoli nám předpovědi počasí věštily déšť, ani jsme nezmokli.

Vlasta Bucharová

Klub přátel Karla Jaromíra Erbena Miletín

zve do Spolkového domu

23. října od 16 hodin

vzpomínkový podvečer na miletínského rodáka Františka Birnera
v podání jeho dcery Zdeny Hlobilové

5. listopadu od 15 hodin

vzpomínkový podvečer k výročí narození a úmrtí K. J. Erbena
ve spolupráci se ZŠ Miletín
položení věnce k pomníku básníka

Obsluhoval jsem anglickou královnu

Bezník – krásné místo uprostřed přírody s krásnými výhledy na Zvičinu a Podkrkonoší. Také výchozí bod turistických cest pro pěší, cyklisty i motoristy. Pro rodiny s dětmi i osamělé poutníky. Pro všechny je zde útulná hospůdka s celoročním provozem, o kterou se teď stará pan Tomáš Seiml.

JV: *Co Vás sem, pane Seimle, přivedlo?*

TS: Koronavirus. V Praze jsem pracoval v jedné z nejlepších/předních cateringových firem v ČR, ve White Circus catering, jako event manager. Pořádali jsme spoustu velkých akcí, například na Pražském hradě, organizovali jsme večírky třeba i pro devět tisíc lidí.

Protože jsou velké akce od března zakázané, tak není práce. Z Prahy jsme se proto přestěhovali do Vidoně a dali se do rekonstrukce domu. Pak jsem se dozvěděl, že je tady volná hospoda. Sešel jsem se se starostou a domluvili jsme se, že ji vezmu, protože jsem neměl co dělat.

JV: *Kde všude jste ve své profesi působil a koho zajímavého jste potkal?*

TS: Nejvíce zkušeností mám z Londýna, kde jsem žil sedm let, z toho čtyři jsem pracoval v hotelu Ritz. Organizoval jsem oslavu narozenin anglické královny, obsluhoval jsem dva americké prezidenty, Billa Clintona a George Bushe mladšího, pro ně jsme také dělali večírek.

Po návratu do Čech jsem postupně pracoval pro největší cateringové společnosti v ČR, kde jsem měl na starosti pořádání velkých akcí. Jen těch večírků jsem dělal spousty, potkal jsem mnoho známých tváří, české prezidenty, herce, zpěváky atd.

JV: *Kdo Vás nejvíce zaujal?*

TS: Orlando Bloom, ten byl úplně skvělý. Fotil se s námi, dával to na instagram. Skvěle se choval k personálu. Nebo Rosamund Pike (Bond Girl z bondovky Dnes neumírej), která žije dlouhodobě v Praze, s tou si volám dodnes.

JV: *Z Prahy na Bezník, jak Vás místní přijali?*

TS: Jsme tady jen chvilku, ale je to skvělé. Myslím, že lépe to ani nešlo. Jsou tady super lidi, kteří pomůžou.

Například bylo potřeba dělat dřevo. Místní přišli a my ti pomůžeme. Jeden půjčil štípačku, druhý přivezl cirkulárku, motorové pily. Půjčili mi traktor: až to naházíš, tak ti s tím přijedu, ať to netaháš na kolečku. Jsem z toho úplně nadšený. Stává se mi, že na mě traktoristi mávají a já je ani všechny ještě neznám, tak teď mávám na všechny.

Další příklad: v Hořicích jsem si vyřizoval živnosťák na hostinskou činnost. Paní na úřadě mi se vším pomohly, vyplnily, poradily, ještě musíte támhle a támhle, prostě skvělý přístup. To by se mi v Praze nestalo. Tam by mi řekli, zjisti si to na internetu, vyplň si to a pak se vrať s formulářem. Nevím, čím to je, tady jsou na sebe lidi hodnější.

JV: *Jaké plány máte s hospodou do budoucna?*

TS: Jsme tady od 4. července, uvidíme, jaká bude zima. Chceme celoroční provoz. Cílem je, aby se sem lidé naučili chodit ještě přes léto. Aby o nás věděli, že si mohou sednout i dovnitř. Dost lidí se nás už teď ptá, jestli tady budeme i přes zimu.

Plány máme, už jsou potvrzené dva plesy, chceme pingpongový turnaj, pozvat nějaké kapely, třeba country, přemýšlíme o diskotéce, co třeba 80. léta.

Hospoda je opravená, chceme, aby se tady lidé scházeli při sousedských posezeních, aby to tady bylo hezké. Chtěl bych lidem vrátit to, že nám pomohli. Jsme v kopcích, což je trochu handicap, protože k nám nahoru se musí jet lesem 3 km a ještě po ne zrovna dobré silnici.

Máme proto založené facebookové stránky HOSPODA BEZNÍK, kde je otevírací doba, jídelní lístek a veškeré novinky a aktuality. Máme sledovanost nějakých 230 lidí, což je fantastické. Sociální sítě a recenze nám moc pomáhají. Lidé píší, že na konci světa je taková skvělá hospoda.

Pokračování na str. 11

Chceme také vycházet s okolními hospodami, nejsme konkurence, protože nabízíme něco jiného, například smažák u nás nedostanete, nevlastníme ani friťák.

JV: *Na co nás tedy pozvete?*

TS: Máme víkendová meníčka, která každý víkend pravidelně obměňujeme. Při jejich přípravě je pro nás nejdůležitější dostupnost surovin a také lokálnost, či spíše sezónnost. Byly borůvky, tedy borůvkové knedlíky, teď jsou švestky, dýně, proto připravujeme dýňovou polévku se zázvorem a chilli.

Dále kachní hody. Kachní kaldoun, pečená kachní stehna, zelí se švestkami, omáčkou z trnek s bramborovými škubánky, knedlíky plněné trhaným kachním masem a tak dále.

Jedno z jídel je vždy takové odlehčené. Teď jsme třeba měli telecí řízek s lehkým bramborovým salátem s jogurtem místo majonézy. To šlo na odbyt. Děláme i domácí limonády s bylinkami a ovocem. Dáváme do nich tymián, rozmarýn nebo ovoce, které je právě v sezóně.

Nejlepší by bylo, kdyby lidi sledovali facebook, protože tam se všechny informace dozvědí. Vždy tam dáváme ve středu, ve čtvrtek, někdy i v pátek meníčko, co budeme ten daný víkend vařit.

JV: *A co diety ?*

TS: Určitě, to děláme dnes a denně, kolikrát přijdou lidé, že mají bezlepkovou nebo bezlaktózovou dietu. To umíme, vždy máme připravenou nějakou alternativu.

JV: *Vysvětlete nám termíny lokálnost, dostupnost, sezónnost?*

TS: Chceme vařit zdravá jídla z čerstvých surovin, které si z části vypěstujeme a část nakupujeme od místních dodavatelů. Potraviny bereme jenom od lidí z regionu. Chceme, aby tady lidé měli práci. Pro ovoce na sirupy a limonády jezdíme do Lužan. Od Podkrkonošských uzenin bereme maso. Někdy mi řezníci sami volají, co by pro mě měli. Pečivo bereme z Bělohradu od pana Rýdla, bagety vozíme z Hořic. Většinou mi celý čtvrtek zabere telefonování a vybírání dodavatelů, které pak objíždím.

Vaříme z potravin, které nabízí příslušné roční období. Ve čtvrtek večer a v pátek ráno se už vaří a od pátečního večera se jídla vydávají, protože jsou rezervace.

Řídíme se heslem ZERO WASTE, žádný odpad, například kachny nebereme rozporcované, ale celé. Sami si je rozbouráme a ze zvířete zpracujeme úplně vše. Stehna, prsa, ze skeletů děláme vývar. Potraviny, které nám po víkendu zbudou, pokud je to vhodné, dáváme zvířatům, chleba dostanou sousedovic berani, máme slepice, psa.

JV: *Berete rezervace, máte stále plno? Lidé si Vás už našli?*

TS: Ano, lidé už o nás vědí, vidím to na tržbách. Jsem jen zvědavý, kam až to půjde. Uvažujeme o rezervacích na telefon. Máme malou kuchyň a když vám přijde ve 13 hodin skupina 30 lidí najednou, tak to není možné zvládnout tak, aby někdo nečekal. Budeme to muset začít řešit třeba

rezervacemi po patnácti minutách. Také chceme přibrat ještě jednoho kuchaře nebo člověka na výpomoc na plac, kdyby někdo měl zájem.

(*směje se*)

JV: *Myslíte si, že lidé si organizují výlety tak, aby končili u Vás?*

TS: Myslím, že ano. Jezdí k nám hodně lidé z Jičína, Hořic, Bělohradu, hlavně ale Miletíňáci. Když je hezky, objevuje se plno cyklistů, kteří se zastaví. Někteří už jezdí cíleně za námi. Byla tu u nás třeba Halina Pawlowská, i 2x za víkend. Dala nás na svůj instagram, kde má sledovanost 30 tisíc lidí. Kdyby všichni přijeli, nevím, co budeme dělat :-).

JV: *Na co speciálního byste Vy sám pozval lidi na Bezník?*

TS: Kromě dobrého jídla bych je pozval do krásné okolní přírody. Velmi se mi líbí. Je tu nádherně. Jezdím na kole. Když jedu k Bystrému mlýnu, zastavím a s úžasem pozoruji upravené louky. Když jedu autem na Zvičinu, někde zastavím, dívám se a tají se mi dech nad tou nádherou. Ty kopce jsou jak z pohádky.

JV: *Pane Seimle, děkuji Vám velmi za rozhovor a krásné vyznání obdivu nad místními lidmi i nad krajinou.*

Přeji Vám mnoho spokojených návštěvníků. Aby se sem rádi vraceli za Vašimi sezónními specialitami i za Vaší přátelskou a vstřícnou osobou.

Jan Vaniš

Rohoznice nejen hasičská

Cirkus Pacific

Jarní vyhlášení nouzového stavu vedlo ke zrušení nebo omezení většiny společenských akcí. Ani oblíbený Dětský den v Rohoznici nemohl proběhnout tak, jak jsme byli zvyklí v předchozích letech. Přesto se však podařilo pro naše nejmenší zajistit originální náhradu. V prvním červnovém týdnu se v obci objevil velký cirkusový stan a v neděli odpoledne přivítal rodinný cirkus Pacific malé diváky a jejich doprovod. Představení bylo profesionální, střídaly se artistické výkony, klaunská čísla, nechyběl fakír, ohnivá show ani vrhač nožů. Vše bylo přizpůsobeno dětskému publiku. Pro děti to byl opravdu zážitek a program se líbil i přítomným dospělým.

Zábavné hudební odpoledne

Na sobotu 5. září se jistě těšili všichni příznivci dobré muziky. V Rohoznici na hřišti se konalo sousedské posezení pro všechny věkové kategorie a opět přijela zahrát oblíbená kapela Levou Rukou Band. První účastníci se začali scházet už kolem druhé hodiny, bylo pro ně připraveno občerstvení. Organizátoři zajistili i kryté podium a stany pro diváky. Když se pak přehnala odpolední bouřka, mohli si všichni přítomní naplno užívat pohodovou atmosféru, grilované maso a skvělou hudbu, která hrála k poslechu i tanci do pozdních večerních hodin.

Veřejné sázení stromů

V sobotu 26. září se uskutečnilo sázení stromů na veřejném prostranství v naší obci. Akce tohoto druhu se v Rohoznici koná již po několikáté za aktivní účasti veřejnosti. V předchozích letech takto spoluobčané pomohli vysázet nové stromy například v okolí dětského hřiště a obecního úřadu. Nyní na úpravu čekalo prostranství naproti sportovnímu hřišti. Obyvatelé a pravidelní návštěvníci obce vidí, jak se veřejná plocha mění, stromů opět přibývá a výsadba nové zeleně přispívá ke zlepšení životního prostředí.

Pavlína Festová

Vodáci na vodě

X. ročník splouvání našich řek jsme nasměrovali na oblíbenou Jizeru. 10 účastníků se v sobotu 6. června přepravilo vlakem do Spálova, do místa našeho startu. Počasí nám opět přálo na výtečnou a dostatek vody nám připravil zážitkovou plavbu peřejí Paraplíčko, kterou jsme propluli bez potopení. Zastávku na oběd jsme nasměrovali do Maloskalského pivovaru i s ochutnávkou zdejšího piva. K příjemné atmosféře přispělo hemžení vodáků na řece, ale i naše dovednostní soutěže s kánoí.

Den ukončil vědomostní kvíz s večeří v restauraci Zrcadlová koza, kde jsme rovněž měli zajištěn nocleh v krásných nových chatkách. Nedělní ráno jsme vyplnili procházkou po břehu řeky Jizery do Turnova na vlak.

Soutěže mladých hasičů

Mladým hasičům byla v letošním roce řada soutěží zrušena. První vlaštovkou byl hasičský víceboj v sobotu 20. června v Rohoznici. Duchovním otcem a autorem hasičského klání byl kamarád Béda Hak, bez jehož nápadu a přičinění bychom si tak nezasoutěžili. Za celodenního deště však přicestovala menší účast družstev. V disciplínách požární štafeta dvojic, štafeta 9x60m a samotný požární útok však byly dosaženy kvalitní výkony. Naše družstvo na zcela rozmáčené trati doklouzalo pro bronzové medaile.

Dubenecký pohár

Zcela opačné počasí zavládlo v sobotu 27. června v Dubenci. Za tropického dne soutěžilo téměř 30 družstev z okresů JC, TU, NA a HK. Náš kolektiv v nabité konkurenci nestačil běžecky, ale ani požární útok nedopadl dle našich představ. Výsledkem bylo 10. místo.

O pohár starostky obce Lanžov

V sobotu 15. srpna proběhla u příležitosti 95. výročí založení SDH Lanžov pohárová soutěž v požárním útoku. V soutěži účinkovala dvě družstva našich starších žáků. Kvalitním časem 22,24 s jsme přivezli pohár a stříbrné medaile za krásné druhé místo.

Turisté putovali Broumovskem

Ve dnech 11. - 13. září již 4. ročník našeho putování zavedl 18 turistů do Teplic nad Metují. Malebná krajina nabízí velké množství značených tras. Zvolili jsme cestu z Police přes Suchý Důl a Slavný. Tam jsme navštívili Slavenské hřiby, pokračovali Broumovskými stěnami na Kamennou bránu a Korunu. Druhá skupina si vyšlápla do Božanova.

Krásné letní počasí v tomto náročném terénu nám nabídlo spoustu krásných vyhlídek do okolí a do Polska. Cestou nazpět jsme v pravé houbařské sezóně nasbírali spoustu pravých hříbků, které nám naplnily talíře smaženicí ke snídani. Ubytování a pěkné zázemí jsme našli v turistické ubytovně KČT přímo ve městě v Polici nad Metují. Večery pro odpočinek a doplnění tekutin jsme trávili ve starobylé krčmě založené již v roce 1720.

Ladislav Dufek

Výročí měsíce

Jan Werich (6.února 1905 - 31. října 1980) byl český herec, dramatik, prozaik, esejista a básník, autor písňových textů a významný představitel české meziválečné umělecké doby. Studoval na gymnáziu a po maturitě na právnické fakultě Karlovy univerzity. Vysokoškolská studia nedokončil a od roku 1927 se spolu se svým přítelem Jiřím Voskovcem věnoval divadelní činnosti. Jejich studentské představení hra Vest Pocket Revue se hrála s velkým úspěchem v Osvobozeném divadle. Spolupráce s Voskovcem pokračovala uvedením jedné z nejodvážnějších her té doby Balady z hadrů. Po nástupu zvukové éry natočili čtyři filmy: Pudr a benzín, Peníze nebo život, Hej rup! a Svět patří nám. Werich vytvořil hlavní roli ve filmu U nás v Kocourkově.

V roce 1938 bylo Osvobozené divadlo uzavřeno a Werich, Voskovec a jejich dlouholetý hudební autor Jaroslav Ježek opustili Československo. Druhou světovou válku prožili v USA, kde se živili jako herci, především pro tamní českou komunitu. Po roce 1945 se vrátili a pokusili se navázat tam, kde v roce 1938 skončili. Založili divadlo V+W. Ale doba byla už jiná a oba tvůrci rovněž. Napsali ještě podle zahraniční předlohy divadelní hru Divotvorný hrnec, ve které Werich vytvořil nezapomenutelnou postavu vodníka Čochtana.

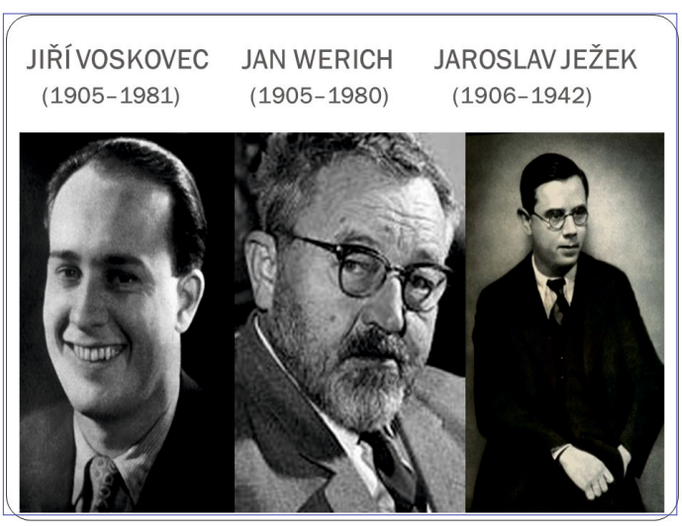

Pomalu se blížila nová diktatura a Voskovec se rozhodl pro druhou emigraci, Werich zůstal doma. Jeho novým partnerem na divadelních prknech se stal Miroslav Horníček. Z tohoto období jsou nejznámější jejich tzv. forbíny (předscény).

V poválečných letech vytvořil postupně několik výrazných postav ve filmech Císařův pekař aneb pekařův císař, Byl jednou jeden král, Až přijde kocour. Účinkoval také v televizních inscenacích Medvěd nebo Uspořená libra. Jeho poslední role byla v roce 1969 v seriálu Pan Tau.

Jan Werich měl za manželku Zdeňku roz. Houskovou. Byla švadlena a návrhářka divadelních kostýmů. Měli spolu jedinou dceru Janu, ta zemřela rok po smrti svého otce. Z nemanželského vztahu s neznámou údajně českou umělkyní se narodil syn Jiří Petrášek, český ekonom, vysokoškolský pedagog, spisovatel, příležitostný herec, dabér, moderátor. Matka ho odložila do dětského domova a nikdy se k němu nepřihlásila. Vyrůstal v náhradní rodině. S otcem se v dospělosti stýkal.

Werich rád a hodně cestoval a některé zážitky popsal v knize Italské prázdniny. Roku 1963 mu byl udělen titul národní umělec.

V období normalizace nesměl vystupovat v rozhlase ani v televizi, měl zákaz veřejně mluvit. Říkával: „Jsem národní umělec, ale oni mě nenechají to národní umělectví provozovat“. Od roku 1945 až do své smrti bydlel na pražské Kampě a dodneška se tomuto domu říká Werichova vila. Je pochován na Olšanských hřbitovech.

Alena Erbanová

Kamenné památky Miletínska

Svatý Gotthard na Tašenberku

Barokní socha svatého Gottharda vítá návštěvníky Miletína přijíždějící po hlavní silnici od Hořic. Spolu s tetínským Svatým Donátem je tradičně považována za dílo Matyáše Brauna nebo některého jeho žáka. Rok vzniku (1731) tuto možnost nevylučuje, nicméně chybí pro ni jakýkoliv doklad.

Umístění sochy je jedinečné. Byla postavena na nejvyšším místě nad Miletínem, světec se tak sklání ze svého vysokého podstavce k městu, aby je ochránil před živelními pohromami. Plastika představuje bavorského biskupa Gottharda oblečeného v biskupském ornátu, ztvárněného v životní velikosti, kráčejícího, opírajíce se o biskupskou berlu. Gotthard žil v letech 960–1038, působil jako misionář, později jako opat několika klášterů, nakonec byl biskupem v Hildesheimu. Věnoval se dobročinnosti, zasloužil se o vznik mnoha špitálů a útulků pro chudé, podporoval výchovu mládeže i rozvoj umění. Jako světec (svatořečen byl již v roce 1131) je patronem zedníků a cestujících, ochráncem před nemocemi a živelními pohromami.

Sochu nechal postavit hrabě Jiří Fridrich z Oppersdorfu, dědic miletínského panství po své první ženě Barboře z Valdštejna. Právě erby těchto hraběcích manželů byly původně vytesány v kartuši s korunkou na přední straně podstavce. Kolem roku 1809 však byly vyhlazeny a nahrazeny iniciálami Ignáce Falge (o okolnostech jsme psali minule). Pod kartuší je pak latinská modlitba:

A FVLgVre & teMpesta-
te LIberet nos agrosqVe
SanCtVs GottharDVs
PatronVs noster.

[Před bleskem a bouří ať nás a pole ochraňuje svatý Gotthard, náš patron]

Chronogram v textu odpovídá letopočtu 1731. Miletínský farář Jan Arnold kdysi nápis volně přeložil a zveršoval takto:

Svatý Gottharde,
přimluv se za nás, by nám
Bůh ráčil dát pohodlný
čas. Od škodné bouřky
a hromobití, napoj zem
českou i nás rač chrániti.

Jak šel čas

O plastice se bohužel dochovalo jen minimum zpráv. Ještě na počátku 20. století však byla v dobrém stavu, biskup svíral v pravici svoji berlu, podstavec byl patrně polychromován.

1946 Důkladně byly prořezány obě lípy po stranách sochy.

1963 Socha zapsána na seznam nemovitých kulturních památek.

1994 Proběhla oprava sochy z prostředků Nadace Aloise Hlavatého.

2008 Na východní straně byla vysazena nová lípa, náhrada za původní strom, poražený v 90. letech.

Prameny a literatura

Státní okresní archiv Jičín:
- Kronika Miletína, města a okolí. Svazek II (Josef Špringer).
- MNV Miletín, Pamětní knihy z let 1939–1952 a 1953–1983 (František Kučera)
- Farní úřad Miletín, Pamětní kniha 1836–1920
Dokumentace Městského úřadu Miletín.
CECHNER, Antonín: Soupis památek historických a uměleckých v království Českém. Svazek XXXI – Politický okres Novopacký. Praha 1909.
RULÍŠEK, Hynek: Postavy, atributy, symboly. Slovník křesťanské ikonografie. Nakladatelství Karmášek 2006
Na překladu z latiny spolupracoval Mgr. Petr Polehla, Ph.D.
Fotografie: repro Soupis památek, archiv autora

Jan Hlavatý

Kdo byl kdo v Miletíně

Miletínští dobrovolní hasiči v předvečer druhé světové války

V letošním roce si připomínáme osoby spjaté s událostmi květnového povstání 1945. K nim nepochybně patří i členové sboru miletínských dobrovolných hasičů. Většina z nich se sice nezúčastnila žádných bojových akcí, ale zato svědomitě a často až na hranici psychických a fyzických sil konala svoji hasičskou povinnost. Ve dnech 6. a 7. května 1945, kdy povstání procházelo krizí a Němci dobývali zpět ztracené pozice, to byli právě miletínští dobrovolní hasiči, kdo převzal dohled nad německým sanitním skladem, opuštěným českými povstalci i německou posádkou. A to i tváří v tvář příslušníkům SS, kteří navečer 6. května Miletín na krátkou dobu obsadili. I hasiči si proto zaslouží naši vzpomínku.

Dnešní fotografie je ovšem ještě předválečná, pravděpodobně z jara roku 1939, tedy z doby, kdy ještě hasiči směli na svých stejnokrojích nosit znaky Československé republiky. Pořízena byla snad po některém cvičení, kterých se v té době konalo opravdu hodně, ať již to byla cvičení hasičská nebo cvičení Civilní protiletecké obrany. Na fotografii jsou hasiči ve svých „bojových" stejnokrojích, většinou modrých s červenými výložkami. Drží své přilby, mužstvo černé, velitelé chromované.

Poznámka autora: nebylo v mých silách dohledat ke každému z vyobrazených pánů podrobnější údaje o jeho životě. Uvádím je proto jen u funkcionářů sboru, ostatní připomínám aspoň základními daty.

Zleva stojí

Josef Šinkman (1906–1958), tovární dělník z Miletína, čp. 239.

František Roman (nar. 1910), tehdy domovník v nové sokolovně. Po válce listonoš v Kuksu, v roce 1968 spoluzakladatel tamní TJ Jiskra.

František Samek (1870–1955), holič, čp. 112, letitý člen sboru.

Josef Studený (1889–1963), tesař, čp. 33.

Josef Petera (nar. 1907), truhlář, čp. 176.

pravděpodobně **František Šmíd** (1905 až 1951), obuvník, čp. 304.

František Birner (1897–1983), krejčí, čp. 119, výrazná miletínská osobnost. Miletínský patriot a milovník historie, zejména dějin války roku 1866. Aktivní fotograf a též autor pozoruhodného modelu Miletína v první polovině 19. století. V této době působil jako jednatel hasičského sboru.

Vasil Andrej (1893–1943), tovární dělník, čp. 146.

Zleva sedí

František Šubr (nar. 1911), tovární dělník, čp. 293, po válce se odstěhoval do Jablonného v Podještědí.

Josef Polák (1907–1982), sedlář, čp. 133, původně z Třebihoště, v Miletíně žil od roku 1930. Od roku 1936 působil v hasičském sboru, v letech 1938–1950 jako velitel jednotky.

František Janák (1889–1968), obuvník, čp. 230, též člen představenstva Občanské záložny. Do hasičského sboru vstoupil již v roce 1918. Od roku 1934 působil ve funkci zástupce (náměstka) starosty sboru, po smrti dosavadního starosty Antonína Čapka se stal v roce 1938 starostou. Na funkci rezignoval v roce 1947.

Josef Laušman (1900–1963), strojní zámečník, čp. 4. Ve své době přední osobnost miletínského společenského života, aktivní člen a funkcionář mnoha spolků, Sokola, Červeného kříže, divadelního souboru atd. Od 20. let člen hasičského sboru, od roku 1938 zástupcem velitele a velitelem CPO. V roce 1945 se stal též členem Okresního národního výboru a až do února 1948 vykonával funkci policejního referenta. Po komunistickém převratu v únoru 1948 byl zbaven všech funkcí a po nějakou dobu vězněn.

František Šec (1912–1981), natěrač v Miletíně, čp. 288.

Emanuel Zívr (1899–1958), tovární dělník, čp. 304.

V popředí klečí bratři

Jan Vik (1900–1977), tkadlec, čp. 316, původem z Hřídelce.

Stanislav Vik (nar. 1916), pekař, čp. 317, v roce 1966 se odstěhoval do Tanvaldu.

Za spolupráci děkuji zástupci velitele JPO Miletín Bc. Tomáši Hlavatému.

Jan Hlavatý

Na slovíčko tentokrát se „stavebním úřadem”

Jak naši čtenáři už již zjistili, stavební úřad v Miletíně zůstal zachován. Pana Ladislava Hejnu vystřídala nová pracovnice, ***Ing. Kateřina Bubníková****. Jak už to bývá, stačily jsme si při jedné akci potykat, a tak jsem se u ní zastavila na kus řeči. Aby se naši čtenáři dozvěděli víc.*

IR: *Katko, pověz nám nejprve, kde ses tady v našem kraji vzala.*

KB: Pocházím z Bílé Třemešné a až do maturity jsem tam žila. Pak jsem v Praze vystudovala stavební fakultu ČVUT, obor inženýrství životního prostředí. A už jsem tam zůstala. Pracovala jsem jako projektantka ve firmě, která se zabývala návrhy komerčních prostor. Kreslili jsme interiéry, hlavně restaurace, kavárny, hotely. Takže úplně něco jiného, než dělám teď.

IR: *Proč návrat do Třemešné?*

KB: Vrátila jsem se před rokem po téměř 20 letech strávených v Praze. Přivezla jsem si sebou tři Pražáky, manžela, dceru (7 let) a syna (5 let). Pravda je, že to bylo dlouhé rozhodování, zda opustit Prahu a vrátit se na rodnou hroudu. Pak jsme ale koupili v Bílé Třemešné pozemek a začali jsme stavět. Teď už je domek obyvatelný. Dcera chodí do školy a syn do školky v Bílé Třemešné. Manžel pracoval dlouhá léta jako stavbyvedoucího a nyní dělá supervizora na stavbách kolem Hradce Králové a Pardubic.

IR: *Jak ses dozvěděla o tom, že hledáme pracovníka stavebního úřadu?*

KB: Přes inzerát na internetu. Po odstěhování z Prahy jsem chvíli pracovala jako projektant OSVČ, dodělávala jsem ještě nějaké projekty z Prahy. Ale nevyhovovalo mi to hlavně proto, že jsem pracovala sama doma. Chyběli mi lidé. Hledala jsem nejprve místo projektanta, ale všechny nabídky a možnosti byly příliš daleko. Pokud máš dvě malé děti, těžko budeš dojíždět za prací každý den do Hradce Králové nebo Červeného Kostelce. Proto jsem začala hledat i něco v oboru, třeba i trochu z jiného soudku. Nakonec jsem se rozhodla pro místo na miletínském stavebním úřadě.

Z Miletína pochází moje maminka. Jak je vidět na fotografii, s bratrem jsme tu u babičky trávili část prázdnin. Nešla jsem do úplně neznámého prostředí.

S babičkou a dědou v Miletíně

IR: *Naše čtenáře bude zajímat, co vlastně stavební úřad pro lidi prostřednictvím svého pracovníka zajišťuje.*

KB: V prvé řadě je pro obyvatele města důležité, že stavební úřad v Miletíně je a že lidé nemusejí jezdit do Hořic, když potřebují něco vyřešit nebo se poradit. Stručně se dá říct, že stavební úřad, tak jak je zřejmé z jeho názvu, zabezpečuje vše kolem staveb.

Činnost úřadu je obsáhlá, takže když zmíním jen některé, tak např. stavební úřad nařizuje odstranění stavby, pořízení zjednodušené projektové dokumentace stavby, nařizuje provádění nezbytných úprav, provedení neodkladné zabezpečovací práce nebo vyklizení stavby.

Pro lidi je dobré vědět, že místní stavební úřad také oznamuje stavební povolení a rozhodnutí o prodloužení platnosti stavebního povolení, přijímá návrhy nebo sám zahajuje a vede územní řízení, přijímá žádosti na provádění terénních úprav a povoluje provádění terénních úprav, také ale třeba ukládá pokuty za přestupky proti stavebnímu zákonu. Vydává kolaudační souhlas a stavební povolení. Ale to zmiňuji jen menší část úkonů, které stavební úřad vykonává. Záleží samozřejmě na velikosti obce, některé činnosti jsou potřeba hlavně ve velkých městech.

V současné době se hodně řeší revize starých nepovolených staveb. Takže když někdo dostane informaci z katastrálního úřadu, že něco nemá v pořádku, může přijít a tady mu k tomu dohledám vše potřebné. Aby věděl, jak má dál postupovat.

IR: *Kromě práce, která je teď pro Tebe nová, máš nějaké koníčky? O co se zajímáš?*

KB: Musím říct, že volného času teď moc nemám. Pořád ještě dokončujeme domek, a to všichni vědí, kolem toho je vždy práce dost. A také se ráda věnuji dětem. Hodně času mi zaberou právě aktivity s dětmi. Rádi chodíme na výlety, na procházky, hrajeme deskové hry, posloucháme písničky. V zimě jezdíme na lyže, podařilo se mi z nich udělat lyžaře. Dá se říct, že koníčkem jsou teď moje děti. Ráda si také zajdu na koncert, mám ráda Mňágu a Žďorp, Divokého Billa, Mandrage...

IR: *Co bys chtěla na závěr našim čtenářům vzkázat?*

KB: Hlavně bych je chtěla požádat, aby se mnou měli trpělivost. Během své minulé praxe jsem se nesetkala se všemi činnostmi, které stavební úřad dělá. A tak se teď do této práce musím zaučit. Hodně mi pomáhá pan Hejna, kdykoliv potřebuji. Mohu se poradit i na stavebním úřadě v Hořicích nebo v Lázních Bělohrad. Ale práce mě těší a věřím, že budu našim lidem užitečná a nápomocná.

Katko, děkuji za čas, který jsi mi věnovala, a přeji, abys byla u nás spokojená. Jsme rádi, že Tě tady máme.

Iva Reichlová

Téma stále aktuálnější

O situaci s odpady jsme psali v březnovém čísle. Toto téma je ale natolik aktuální, že se k němu opět vracím.

Jak všichni vědí, cena za odpady se pro letošní rok zvýšila na 600 Kč. Nicméně, upozorňovali jsme na to již dopředu, že náklady na svoz odpadů budou stále narůstat. Budou strmě stoupat každým rokem. Nikdo dneska neřekne, kolik budou občané platit za svoz odpadu v budoucnu. Ale budou to částky poměrně vysoké. Jak budou vysoké, bude také záležet na míře ochoty občanů třídit.

Už nyní jsme zjistili, že platby od občanů nám letos stačily pokrýt náklady za svoz odpadu jen do konce září. Od října budeme muset za svoz platit z rozpočtu města. A to je samozřejmě špatně. Nevidím jediný důvod, proč by muselo město hradit peníze za něco, co městu nepatří. Pro tento rok tomu ale tak bude.

Proč k tomu došlo? Špatně jsme odhadli, jak budou lidé třídit odpad. Bohužel třídíme málo. Do popelnic pak mnozí vyhazují i odpad, který tam nepatří a za který se pak musí draze platit. Od letošního roku jsou svozová vozidla vybavena zařízením, které je schopno přesně udat tuny odpadu, který byl v Miletíně naložen. Jak se ukazuje, pro nás byl ,,výhodnější“ paušální rozpočet. Dokazuje to tedy, že třídíme opravdu málo.

Nechci tím říci, že to platí na všechny naše občany. Je mnoho lidí, kteří se snaží poctivě třídit. Ale na druhé straně je také hodně těch, kteří jsou sobečtí a bezohlední k ostatním a k přírodě. A na ty ti odpovědní prostě musí doplácet. Což není spravedlivé, ale co s tím? Zatím neexistuje způsob, tedy zatím ne v naší republice, který zajistí, že každý zaplatí za skutečně jím vyprodukovaný odpad. Nezbývá nic jiného, než se snažit přesvědčit ty, co se chovají sobecky, aby se začali chovat odpovědně a poctivě třídili. Bohužel jsou však lidé, kteří nedbají ani na domluvy a je jim jedno, kolik je budou odpady stát.

Jedním ze způsobů, které město zvolilo pro řešení této situace, je, že od října nebudou vyvezeny popelnice, v nichž se bude nacházet nevytříděný odpad. Myslím si, že na to jako město máme plné právo. Platíme to, tak proč ne. Na podzim také neproběhne svoz nebezpečného odpadu a přistavení velkokapacitního kontejneru. Důvod je stejný, nejsou na to peníze. Již nyní je jasné, že na příští rok se bude muset cena za odpad rapidně zvýšit, a to o několik set korun na osobu. A nebude to naposledy, kdy bude muset dojít ke zdražení.

Jednáme ještě o jiném způsobu svozu, který by byl spravedlivější a nutil by lidi třídit. Chtěl bych jenom říci, že kolik lidé budou platit za odpad není věcí města. Je nám to tak často prezentováno a velice často musíme trpět nadávky a urážky, zejména při hrazení poplatku. Město pouze vystupuje ze zákona jako prostředník mezi svozovou firmou a občanem. Podle mne je to špatný způsob. Nevím, proč má obec nést na svých bedrech kromě urážek a nadávek také náklady spojené s případným vymáháním dlužných částek za nezaplacené poplatky od osob, navíc s velice malou pravomocí danou státem k vymáhání. A to nemluvím o časové náročnosti, která s neuvěřitelně narůstající všeobecnou byrokracií je dalším zářezem do samospráv obcí.

Částka za odpad se vyvíjí zcela nezávisle na libovůli města. Určuje ji neustále stoupající poplatek za uložení směsného odpadu na skládkách. Ten určuje zákon, tedy stát. Částky za skladování rostou každým rokem, a to o vysoká čísla. Druhým faktorem jsou stoupající náklady svozových firem, které musí zdražovat, nejsou charita, tak jako charita není město.

Myslím si, že občané Miletína mají opravdu široké možnosti třídění odpadu. Stačí jenom chtít a využívat nabízené možnosti. Čím více budeme třídit, tím méně budeme platit. Jednoduchá rovnice. Lidé by si měli uvědomit, že je to především v jejich rukou, oni jsou zodpovědni, ne obce, města, stát nebo svozové firmy. Lidé zcela běžně hradí za spotřebu elektřiny, plynu, vody atd. Tak na sebe také musí vzít odpovědnost za odpad, který jejich domácnost vyprodukuje. Začít se dá hned před nákupem zboží, přemýšlet o tom, co budu dělat například s případným následným odpadem z obalů. Mám možnost ho vytřídit a nebudu líný ho jít dát do správného kontejneru?

Miroslav Nosek

Slavnostní vítání občánků

se bude konat v miletínské obřadní síni

dne 7. listopadu 2020

Rodiče miminek starších 3 měsíců s trvalým pobytem v Miletíně, Rohoznici, Červené Třemešné a Zdobíně, Úhlejově, Borku a Vřesníku se mohou hlásit nejpozději do **15. října** osobně v kanceláři u Aleny Jalové nebo na e-mailu jalova@miletin.cz

Akce se uskuteční, pokud to dovolí epidemiologická opatření.

Festival regionálních produktů na Zvičině

Plánujete svůj program na říjen? Rádi byste spojili návštěvu jarmarku regionálních produktů s drakiádou? Pak právě pro vás je určen Festival regionálních produktů, který se bude konat **10. října 2020** na vrchu Zvičina.

Festival regionálních produktů letos nahradí tradiční Zavírání turistické sezóny na Zvičině, ale o své oblíbené stánky s výrobky místních producentů ani o bohatý program pro děti nepřijdete!

Už od 11 hodin bude na třicet výrobců a prodejců nabízet své dobroty jako miletínské modlitbičky, čokoládu, kávu, hořické trubičky, bělohradské preclíky, pivo, medovinu, keramiku, šperky, hračky, mýdla, bylinky a další produkty nejen z Podkrkonoší, ale i z Českého ráje, Krkonoš a Královéhradecka.

Pro děti připravujeme ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Jednička ze Dvora Králové nad Labem drakiádu, při které každý drak obdrží cenu.

Celý den nás bude provázet živá hudba a program s Rodinnými pasy. Pro děti a jejich rodiče připravujeme vystoupení divadélka. Nebudou chybět ani výtvarné dílničky.

Najdete zde velkou nabídku turistických propagačních materiálů, letáků a map z celého Královéhradeckého kraje.

Akci zajišťuje spolek Podzvičinsko ve spolupráci se svými členy, finančně nás podpořil Královéhradecký kraj a ministerstvo pro místní rozvoj.

Přidejte se k nám a přijďte 10. října na vrch Zvičina. Věříme, že nebudete litovat.

Kateřina Karešová

Naši hasiči pomáhali při deštích a větru

Zásahy technické pomoci při odstranění následků přívalových dešťů 18. - 19. 6.

V souhrnné statistice eviduje HZS KHK za čtvrtek 18. června asi 120 událostí. Při těchto zásazích hasiči poskytovali technickou pomoc při odstraňování následků přívalových dešťů.

Profesionální a dobrovolné jednotky zasahovaly zejména v okresech Jičín, Hradec Králové a Rychnov nad Kněžnou. Hasiči odčerpávali vodu, čistili propustky, uklízeli bahno a nánosy kamení z komunikací.

JSDH Miletín byla poprvé povolána v 15:19 hod. na Palackého náměstí do Hořic. Následně do ul. Blahoslavova, Zborovského, Klicperova a Jablonského. Zde členové jednotky převážně odčerpávali vodu ze zatopených nemovitostí. V podvečerních hodinách se členové JSDH Miletín přesunuli do obce Dobrá Voda, kde se odčerpávala voda z domů. Po 22:00 hod. byla JSDH Miletín odeslána do Hořic-místní části Libonice, kde se odčerpávala voda ze zahrad a domů. Členové JSDH Miletín se vrátili na základnu ve 00:15 hod.

Dne 27. června ve 14:25 hod. byla naše jednotka povolána na žádost ZZS KHK s přístrojem AED k obci Doubravice. Po příjezdu na místo události a po domluvě s lékařem se jednotka vrátila na základnu.

Dne 2. července v 15:30 hod. odstranili členové JSDH Miletín po krátké bouři, která se přehnala krajem, strom z komunikace u obce Třebihošť.

Profesionální a dobrovolní hasiči z Hořic spolu s dobrovolnými hasiči z Miletína byli přivoláni dne 2. července ve 20:24 hod. do objektu firmy v Miletíně z důvodu sepnutí čidla elektrické požární signalizace. Jednalo se o planý poplach.

Profesionální a dobrovolní hasiči z Hořic spolu s dobrovolnými hasiči z Miletína byli přivoláni dne 3. července dopoledne do objektu firmy v Hořicích, a to opět z důvodu sepnutí čidla elektrické požární signalizace. Požár na místě nebyl zjištěn. Jednotce hasičů z Miletína byl poplach zrušen před výjezdem.

Dne 6. července dopoledne byla naše jednotka povolána na žádost ZZS s přístrojem AED do obce Tetín. Cestou k zásahu byla odvolána zpět na svou základnu.

Dne 14. července odpoledne odstranili členové JSDH Miletín obtížný hmyz z nemovitosti v katastru obce Rohoznice. Následně 16. července odstranili členové JSDH Miletín obtížný hmyz z nemovitosti v Tetíně.

18. července navečer odstranili členové JSDH Miletín strom z komunikace mezi obcemi Chroustov-Úhlejov a Zvičina.

Silný vítr lámal v sobotu odpoledne stromy

Před 16. hodinou 5. září začaly jednotky požární ochrany vyjíždět k událostem v souvislosti se silným větrem. Během dne to bylo v součtu asi 60 událostí, a to v okrese Hradec Králové, Jičín a Náchod. Kolem 18. hodiny se situace uklidnila. Nejčastěji odstraňovali hasiči popadané stromy z komunikací, v několika případech čerpali vodu ze sklepů či zajišťovali střechy domů.

Na Jičínsku odstraňovaly profesionální a dobrovolné jednotky popadané stromy a větve z komunikací například v Kovači, Volanicích, Slatině, Cerekvici nad Bystřicí, Boháňce a dalších. Zajišťovaly i místa, kde došlo k poškození elektrického vedení, a to ve Vojicích a Třebověticích.

Členové JSDH Miletín odstranili několik stromů z komunikací. Zasahovali kolem obcí Boháňka a Velký Vřešťov.

Tomáš Hlavatý

Úspěšný Žernov

Když se Šimon Hak před rokem po několikerých rolích diváka, účastnil krajského kola v disciplínách TFA (Železný hasič) v Žernově jako závodník byť na zapřenou, tak jsme netušili, že další rok budeme nejpočetnější tým účastnící tohoto namáhavého závodu. Letos v postupovém ročníku na MČR v TFA Krajské sdružení hasičů Královéhradeckého kraje otevřelo závod dorostu oficiálně, byť ne v samostatné dorostenecké kategorii.

Tak 29. srpna vyrážíme ne z Miletína, ale z Choustníkova Hradiště, kde jsme se účastnili pohárové soutěže Hradišťská konvička, nad Babiččino údolí do Žernova, abychom se poslední srpnovou neděli účastnili tohoto prestižního závodu nejen v kategorii mužů, ale i v kategorii žen.

V kategorii mužů náš sbor a naše město reprezentovali dorostenci Jan Korda, Jakub Klíma a Šimon Hak. Prvními odvážlivkyněmi v kategorii žen byla Klára Knajflová a Marcela Svobodová. Byť krajské kolo, tak se závodu účastnili soutěžící ze Středočeského, Jihočeského a Libereckého kraje, takže takové malé české mistrovství.

Všichni naši závodníci se soutěže zhostili se ctí. Naši dorostenci se v kategorii mužů umístili v polovině startovního 21 členného pole. Honza Korda obsadil celkově 10. místo a Kuba Klíma místo 11. Šimonovi to bohužel na 80kg figuríně opět nevyšlo. U Kuby nutno podotknout, že měl nejhorší podmínky z celého startovního pole. Před jeho startem se silně rozpršelo, takže trať doznala velkého ztížení. Hlavně 3m bariéra byla lahůdkou, protože byla nejen mokrá, ale značně omítnutá mokrou vrstvou bláta a trávy, kterou tam zanechali předchozí startující. Ale Kuba se nedal a dal to

I když ženy dostali v pořadí startu galantně přednost, přesto si je ve zprávě jako třešinku na dortu naší účasti nechávám až sem.

Klára Knajflová se obsadila místo 4., bohužel i ji, jak sama řekla „zařízla ta mrcha těžká“.

Marcela Svobodová celkově obsadila místo druhé za závodnicí z jihu Čech, ale naše krajské kolo vyhrála, což ji katapultovalo na Mistrovství České republiky dobrovolných hasičů v disciplínách TFA, které se doufejme uskuteční 10. října ve Svitavách.

Kdo by to byl tušil, že „holka“, kterou jsme na tréninku tři neděle před závodem k pobavení početného diváctva půl hodiny přemlouvali, aby seskočila nebo jinak upadla z třímetrové plošiny, dosáhne na tuto metu. Ale jak víme, Macka se umí kousnout a jít za svým. Druhou postupující byla Michaela Horáčková startující za SDH Hořice. Takže také naše, protože i Michaela je odchovankyní SDH Miletín.

Před rokem jsem psal, že tyto závody jsou originální svojí atmosférou, která je prodchnuta kamarádských duchem, projevujícím se spontánním povzbuzováním soupeře, potleskem či jiným způsobem pochvaly, když to tak zvaně „dá“. A když se závodníkovi, vlastně druhovi v boji, to zrovna nepovede, tak se mu též tleská za projevenou snahu s dovětkem, „dáš to příště“. Prostě, že to většina bere jako fyzickou i psychickou přípravu na opravdový boj v krizových situacích.

Leč s jistou nevolí musím konstatovat, že už i tyto závody začínají vyhledávat ti, kteří si odcvičí a pak už jen postávají, netleskají, nefandí a jen koukají, jak si kdo stojí. Usmívají se, když soupeři zůstávají v pořadí za ním. A skřípou zuby, když jsou sami přeskočeni. Možná to je jen zklamání nad svými aspiracemi, ale možná také závist a nenaplnění své vypočítavosti.

Díky, že u většiny dobrovolných hasičů stále ještě platí „Bližnímu ku pomoci a Vlasti ku prospěchu“!

Závěrem se sluší našim závodnicím a závodníkům poděkovat za úspěšnou reprezentaci našeho sboru a města. Popřát jim hodně elánu do další činnosti, slušné podmínky na trénink a hodně dalších úspěchů. Macce co nejlepší umístění a hlavně si užití MČR ve Svitavách.

A pozor! Na něco bych zapomněl. A to velmi nerad. A to na tu největší třešinku naší účasti. Vlastně doslova mega třešni.

Tou je skutečnost, že členům našeho dorosteneckého kolektivu Šárce Stránské, Markétě Munzarové, Petru Medlíkovi, Honzovi Kordovi a Šimonu Hakovi se v předvečer závodu podařilo zachránit život místnímu mladíkovi. Všem patří velký dík.

Bedřich Hak

Miletínská hasičská budoucnost děkuje

Jak čtenáři Sousedských listů jistě vědí, tak vloni v květnu došlo zcela náhodou k založení družstva dorostenců při SDH Miletín. Tím bylo nutno řešit problémy s materiálním zabezpečením družstva. Nejpalčivějším problémem byla stará požární stříkačka PS-12, která, když pomineme, že nebyla v optimálním stavu, v dnešním požárním sportu již kulhá na všechny čtyři ventily.

Takže jak řešit tento problém? Koupit novou? Při dnešní ceně nových hasičských stříkaček, která se pohybuje okolo půl milionu, neschůdné. Trochu schůdnější přestrojit naši stávající PS-12 na něco silnějšího. Cena? Okolo 160 tisíc!

A tak začala sháňka této částky, protože takové peníze miletínští hasiči nemají. To, že sehnat tuto částku bude běh na dlouhou trať, bylo jasné. Jak ale přežít to mezidobí, protože přiznejme si, mládí nerado vymetá chvost startovního pole.

Tak náš mladý strojník Petr Dufek zvaný Dufíno nebo Prskavec, tehdá ještě žák základní školy, se přes zimu pomazlil s naší starou PS-12. Na jaře se z jeho dílničky vrátila úplně jiná mašina jménem Beruška. Ale pořád bohužel jen PS-12. Takže naše umístění na soutěžích záleželo na tom, kolika družstvům, s mašinami 18, 19, 20 a více, se to nepovede. Kolik těchto movitějších týmů to nedalo, tolikáti jsme byli od konce. A navíc, naše PS-12 nebyla v majetku sboru, ale města Miletín.

Nebyla, ale už je! Proto první poděkování patří městu Miletín a jeho zastupitelstvu, které jednu z PS-12 převedlo do majetku SDH Miletín.

Přiznejme si, přece jenom do vlastního se lépe investuje. Tak to byl první maličký krůček. Veliký skok z nuly na 160 tisíc nás ještě čekal. Kluci se ale nedali, brouzdali po internetu a koncem června narazili na již přestrojenou mašinu za docela rozumný peníz. Rychlé zamluvení mašiny bylo snadné, leč s jednou kapsou prázdnou a druhou vysypanou se nesnadno nakupuje. A že to spěchalo, to tedy spěchalo.

Proto jsme oslovili místní firmy S.A.M. Holding s.r.o. Jaroslav Šimek a ZKS Miltex s.r.o. o finanční pomoc. Obě firmy projevily velkou a hlavně rychlou vstřícnost, za což jim moc děkujeme. Tyto dvě firmy se podílely více jak 1/3 potřebné částky, další třetinu přidali dorostenci ze své kapsy a necelou třetinu, vlastně praktický veškerý výnos ze železné neděle, přisypal sbor.

Na svatého Cyrila a Metuda mohla výprava pod vedením velitele SDH Tomáše Trnovského vyrazit až na Moravu do Darkovic. Pěkně tam okouknout a poslechnout nabízenou mašinu, navázat družbu s místním SDH a druhý den do Miletína přivést nový přírůstek do strojního parku sboru: PS-18 Daršenku.

Nutno poděkovat i těm, kteří dali dorostencům vydělat nějakou tu korunu, aby se také mohli podílet na spolufinancování Daršenky.

Dnes družstvo dorostenců i družstvo dorostenek, o které se miletínské hasičské dorostenectvo rozrostlo, všem MOCKRÁT DĚKUJE!

Bedřich Hak

Pozvánka na Železného hasiče

Oddíl dorostenců při SDH Miletín Vás srdečně zve na pohárovou soutěž v disciplínách TFA

Miletínská Troska

Soutěž se bude konat, doufejme,

24. října 2020 od 9 hodin

na náměstí K. J. Erbena v Miletíně a v přilehlých prostorách.

Kategorie muži, ženy, dorostenectvo a děti.

Přijďte se všichni na vlastní oči přesvědčit, jak je to s fyzickou zdatností dobrovolných hasičů a hasiček, kteří za vás a pro vás často nastavují svůj vlastní krk.

Soutěž je pořádána za podpory SDH Miletín, Města Miletín a Krajského sdružení hasičů Královéhradeckého kraje. Občerstvení zajištěno.

Mladí hasiči úspěšní jako vždy

Po dlouhé coronavirové pauze, která trvala celé jaro, jsme začali trénovat hned, jak to situace umožnila. 13. června jsme vyrazili na závody do Starých Smrkovic. V zastoupení mladší a starší žáci v disciplínách požární útok a netradiční štafeta jsme vystoupali v obou kategoriích na stupeň nejvyšší.

20. června jsme pořádali 1. ročník Hasičského víceboje aneb zatoulaný okres. Za uplakaného počasí si mladší i starší odvezli na krku stříbrné medaile.

Poslední červnovou sobotu jsme se zúčastnili pohárové soutěže v Dubenci. Mladší družstvo složené i z našich nejmenších obsadilo hezké 11. místo a starší si vybojovali bramborové umístění.

5. července jsme vyjeli na soutěž v požárním útoku ke kamarádům do Rožnova. Většina dětí dopoledne fandila dospělákům a odpoledne ukázaly, co umí ony. Naše nejmenší přípravka se umístila na místě 2., mladší na místě 8. a starším se bohužel moc nedařilo, ale alespoň odhalili chybičky, které musí vypilovat.

Týden po návratu ze soustředění jsme vyrazili do Třebihoště na soutěž ve štafetě dvojic a požárním útoku, kde mladší obsadili místo 4. a starší si vybojovali bronzové medaile.

Poslední prázdninovou sobotu jsme se zúčastnili Hradišťské konvičky v Choustníkově Hradišti. Děti bojovaly v disciplínách štafeta dvojic, štafeta CTIF a požární útok. U mladších to bylo 3. místo a v kategorii starších celkové 2. místo.

Závěrem mi dovolte poděkovat všem, kteří nás v letošní takové nějaké podivné sezóně podporují, a to jak materiálně a finančně, tak i podáním pomocné ruky, když je potřeba. Moc děkujeme a doufejme, že už všechno bude brzy tak nějak normální.

Marcela Svobodová

Na tenhle letní tábor se nezapomíná

14. července vedoucí ve složení Klára Knajflová, Marcela Svobodová, Jan Korda, Šimon Hak, Petr Dufek a naše kuchařky Jana Svobodová a Ilona Dulínková vyrazili jako předvoj na chatu Strážné v Krkonoších na dlouho očekávané hasičské soustředění, v letošním roce už 6. ročník.

Druhý den ráno jsme se vraceli zpět do Miletína pro zbytek našeho osazenstva: 22 dětí ve věku od 3 do 13 let.

Letos jsme tábor pojali vysloveně tréninkově, takže ujít pět kilometrů do Horního Lánova, kde jsme měli s tamními hasiči domluvené propůjčení jejich areálu, celé odpoledne tam trénovat a potom 5 kilometrů zpět na chatu nebylo nic neobvyklého. Přibližně v polovině soustředění jsme vyrazili na celodenní výlet, cestou jsme se stavili u profesionálních hasičů ve Vrchlabí a následně pokračovali na vrch Žalý. Nutno podotknout, že tady nám opravdu děti ukázaly, že nejsou žádné bábovky. Všichni jsme zvládli ujít přibližně 22 kilometrů. Na programu jsme měli i návštěvu stanice horské služby ve Špindlerově Mlýně.

Během soustředění nás poctili svou návštěvou náš pan starosta Miroslav Nosek a naši kamarádi hasiči Kamil Dulínek s rodinou a Bedřich Hak. Přijeli za námi i chlapci z řad dorostenců Kuba Klíma a Petr Medlík, kteří se výborně zapojili do práce s dětmi.

Všem, jak dětem tak i dospělým, patří veliký dík za krásně užitých 10 dní v horském prostředí Krkonoš. Velký dík patří našich kuchařkám, které se vzorně staraly o naše bříška.

Marcela Svobodová

Mototiger v akci

Letošní rok je po celém světě tak trochu jiný. Řekněme dosti jiný. A všechna ta různá opatření a omezení samozřejmě zasáhla i do běžného fungování Mototigeru.

Mnoho plánovaných závodů se rušilo nebo přesouvalo na neurčito. Ne jinak tomu je i u seriálu cross country KTM ECC, kterého se jezdci Mototigeru účastní. Seriál byl pro tento rok zrušen a lokality, které by žily závodním ruchem, jsou ponořeny do ticha všedních dnů.

Nicméně někteří pořadatelé se nevzdali a závody uspořádali jako volné, třeba formou dvojic či trojic. Díky tomu jsme mohli vidět v akci hlavně Martina Němečka a Honzu Václavíka. Martin Němeček si vedl znamenitě v Bystré nad Jizerou. Skvělým výkonem nechal všechny soupeře za svými zády a vyhrál závod ve třídě veterán bez licence, za což mu patří velká gratulace.

Velmi dobře náš tým reprezentuje Luděk Buček v seriálu Mezinárodního mistrovství ČR v supermotu. Ve třídě veterán 50+ vyhrál většinu rozjížděk a právem mu patří průběžné 1. místo. Bohužel v poslední rozjížďce v rakouském Fuglau měl pád, musel být lékařsky ošetřen. Přejeme mu, aby se co nejrychleji zotavil.

Sociální kontakt je potřeba vždy a v každé době. Tedy ani ostatní členové týmu nezahálejí. V srpnu se tak uskutečnil víkendový trénink na motokrosové trati v moravském Karlíně.

Tamní trať má republikové parametry, všichni si ji velmi pochvalovali. Několikahodinové ježdění dalo zabrat a byla potřeba večerní rekonvalescence. Tu jsme za účasti manželek a přítelkyň strávili při příjemném posezení a ochutnávce moravských vín.

Významnou událostí v řadách Mototigeru byla v září svatba našeho člena, kamaráda a velkého motoristického nadšence Honzy Vodochodského. Novomanželům ještě jednou přejeme, ať se jim vydaří vše dle jejich představ a mají spokojený společný život.

Doufejme, že se brzy vše vrátí do starých nebo nových a ještě lepších kolejí a budeme moct dělat bez omezení vše, co máme rádi.

Buďme k sobě ohleduplní a udržujme se v kondici, protože jak je známo:

„V zdravém těle, zdravý duch“.

Sportu zdar.
Tomáš Císař

Fotbal v Miletíně - mladší přípravka a Áčko

Mladší přípravka
boduje v okresním přeboru

Společné úsilí všech, kteří fandí fotbalu v Miletíně, po ročním snažení již přináší své ovoce. Mužstvo mladší přípravky zahájilo 6. září svoji soutěž. Je v ní 11 týmů a hraje se formou osmi turnajů, každou neděli dopoledne až do 25. října, vždy zápasy čtyř mužstev, hrací doba 2x10 minut každý zápas.

Před vlastním zahájením soutěžních zápasů sehráli naši hráči dvě přípravná utkání, a to v Lomnici nad Popelkou a doma s Vrchlabím. První zápas v Lomnici byl pro naše hráče velice těžký: změna velikosti hřiště 24mx35m, branky o rozměru 2mx5m a počet hráčů 4+1 s možností libovolného střídání. Výsledek, trochu vysoká prohra, byl jen důsledkem. Ve druhém utkání doma s Vrchlabím naši hráči již začali hrát fotbal a výsledkem bylo výrazné vítězství.

První turnaj 6. září se hrál v Železnici a naši hráči nejprve porazili Sobotku 4:3, ve druhém utkání jsme prohráli s Jičiněvsí 2:4 a ve třetím utkání jsme porazili Železnici 11:0. S předvedenou hrou a výsledky zápasů v naší soutěžní premiéře jsme byli spokojeni.

Druhý turnaj 13. září se hrál v Miličevsi. Naši hráči v prvním utkání porazili Jičín 9:1, ve druhém utkání porazili jednoznačně domácí Miličeves 12:2. Ve třetím zápase jsme remizovali s Jičiněvsí 4:4 a přitom v posledních minutách utkání jsme bohužel marně dobývali soupeřovu branku a neproměnili tři jasné brankové šance.

Třetí turnaj se hrál 20. září v Lázních Bělohrad a soupeři byla mužstva Lázně Bělohrad, Robousy a Miličeves.

V neděli 27. září se hrál první turnaj na našem hřišti v Miletíně a byl to zajímavý souboj domácích v derby s Hořicemi A a B a mužstvem Robous.

S realizačním týmem Vladimír Marek, Miloš Poláček a Jindřich Kulhánek a především s hráči jsme teprve na samém začátku dlouhé fotbalové cesty. Všichni věříme, že dokážeme vystoupat co nejvýše. Potřebujeme posílit mužstvo o další hráče. Těšíme se, že přijdete fandit na naše domácí fotbalové zápasy. Fanoušky našich mladých budoucích fotbalistů rádi uvidíme i na tréninku.

Vladimír Marek

Neskutečná sezóna 2019/2020

Podobnou sezónu jako byla ta minulá určitě nikdo nepamatuje. V podzimní části po horším začátku jsme se rozehráli k slušným výkonům a nakonec v silné konkurenci skončili na pěkném 2. místě. V zimě jsme nabírali fyzičku v naší posilovně a tělocvičně. Přípravu jsme si

tradičně zpestřili turnajem na umělé trávě v Lomnici nad Popelkou.

Dá se říct, že jsme byli dobře připraveni na jarní část soutěže. Bohužel, do dalšího děje vstoupila vyšší moc. Na celém území Česka z důvodu koronaviru byly zakázány všechny společenské a sportovní akce. Museli jsme zrušit tréninky a zápasy, protože se nesmělo sejít víc než 10 lidí. Nesměli jsme používat ani šatny a sprchy. Tímto byla naše činnost úplně ochromena.

Pokračování na str. 25

Tento stav trval až do června. Jako náhradu za nedohranou soutěž zorganizoval krajský fotbalový svaz AGRO CS Pohár KFS, určený mužstvům hrajícím krajské soutěže. Týmy byly rozděleny do skupin podle výkonnosti. My jsme hráli s Předměřicemi, Kosičkami, Novým Hradcem Králové a ligovým dorostem Slavie Hradec Králové. Ve skupině jsme nakonec skončili na třetím místě.

Poté nastala krátká pauza a příprava na nový ročník (doufejme, že lepší). Odehráli jsme pouze jedno přípravné utkání, ve kterém jsme podlehli Lužanům.

Pak už přišly na řadu soutěže. Nejprve předkolo Poháru hejtmana v Předměřicích, kde jsme vyhráli 4:3 a postoupili do 1. kola. Tam jsme narazili na celek Dolní Kalné a byli opět úspěšní. Vítězství v Kalné nás posunulo do 2. kola. To se mělo odehrát 9. 9. a na naše hřiště měl přijet atraktivní soupeř z Vrchlabí, který hraje špici krajského přeboru. Z důvodu karantény soupeřova mužstva byl tento zápas přeložen na 28. října, pokud to situace dovolí.

Před začátkem zápasů 1.B. třídy došlo v našem mužstvu k řadě změn. Nutno dodat, že jsme přišli o několik hráčů (Josef Rubeš, Patrik Vencl, Matyáš Paulus, Vojtěch Jalový), ke kterým se přidali zranění Tomáš Novotný a Luboš Nosek. Dalším problémem je pracovní doba u některých dalších hráčů.

A tak naše situace není zrovna růžová. Začátek se nám taky nevydařil. Prohra 0:3 s Železnicí, remíza 0:0 v Kobylicích (výhra na penalty), prohra 0:1 doma s Žacléřem.

Tři odehrané zápasy a v kolonce střelených branek byla velká nula. Ne že bychom si šance nevypracovali, ale jejich proměňování bylo tragické. Až ve 4. kole proti Kocbeři jsme střelili první branku nového soutěžního ročníku. Byla to branka vítězná, a tak jsme si připsali tři body. Na tuto výhru navázal další zisk za vítězství 2:0 s mužstvem Starých Buků. Po dvou vítězných zápasech jsme zajížděli do Úpice a v oslabené sestavě podlehli domácím 0:4.

Tento ročník, pokud se vůbec dohraje, pro nás nebude vůbec jednoduchý. Pozitivní je, že se po letech vrátil k fotbalu Jakub Hanzlík a začínají s námi hrát dorostenci Josef Hanzlík, Matěj Kučera a Jakub Vondrouš.

Antonín Kraus

Od zeleného stolu

Skončily krásné sluneční dny, začal pomalu podzim, a to je vždy i čas, kdy začíná nová sezóna stolního tenisu. Představí se v ní pět týmů, které budou reprezentovat naše městečko. Doufejme, že bude alespoň tak úspěšná jako ta předchozí. A na konci března 2021 bude, pokud tedy Covid dovolí, zase nějaká medaile.

Jediné mládežnické družstvo bude hrát okresní přebor ve složení Filip Kozák a Tomáš Jenčovský. Filip by měl být tahounem a cílem je první pětka. Uvidíme, jak se obmění jiné týmy, třeba bude cinkat na konci i medaile.

Áčko bude hrát nejvyšší okresní soutěž ve složení Karel Hladký, Dezi Rezmuves, Daniel Rychtera a Aleš Novák. Dávají si za cíl obhájit loňské deváté místo. Vzhledem k pracovnímu vytížení všech však bohužel asi bude málokdy tato sestava pospolu. Bude se proto hodně doplňovat z dalších družstev.

Družstvo B bude hrát 3. nejvyšší okresní soutěž a dává si za cíl skončit do devátého místa. Budou hrát ve složení Roman Plecháč, Roman Rais, Jan Balihar a Ladislav Fof. Třetí soutěž si zahraje i loňský postupující ze skupiny D, naše Céčko, které se bude opírat o hráče: Miloš Petr, Lukáš Černík, Soňa Petrová a Marek Drahonínský. Takže se budeme těšit na derby.

Déčko bude hrát pátou okresní třídu a jejich dres bude oblékat: Michal Řehák, Filip Kozák, Tomáš Kozák, Petr Šotola, Luboš Portík, Jan Hátle a legenda Vladimír Kněžourek.

Širokou nejenom miletínskou veřejnost si oddíl stolního tenisu dovoluje pozvat na **19. prosince 2020** ve 13 hodin do miletínské sokolovny. Bude se zde konat tradiční vánoční turnaj, který se vždy těší zájmu a oblibě.

Přejeme všem do podzimních dnů hodně zdraví. Covid porazíme a na turnaji se na Vás těšíme. Doufám, že všichni dočetli až sem, protože:

Stolní tenis hledá posily, zejména pro mládežnické kategorie.

2. října zveme všechny „děti“ od 6 do 18 let, kteří mají chuť zkusit tento sport, aby přišly do sokolovny na nábor.

Všichni jste srdečně zváni.

Roman Rais

Scorelauf 2020

VII. ročník Miletínského Scorelaufu byl pro pořadatele Prasklej řetěz a Spolek VOTO Zelená Stopa velkým očekáváním, a to nejen, zda bude po dvou propršených ročnících vlídnější počasí, ale i z pohledu měnící se situace s potvorným Covidem. Ten letos už zamíchal kartami při nejedné sportovní či kulturní akci. V Miletíně na koupališti je však v sobotu 5. září krásné slunné ráno a poslední zprávy nehlásí žádná opatření, která by jakkoliv omezovala start orientačního závodu pro 62 párů v kategoriích cyklo, pěší, běžci a nově elektrokola.

Po nezbytné prezentaci vyrážejí po 8. hodině do terénu první účastníci na šestihodinový orientační maratón, při kterém budou vyhledávat místa a objekty tentokrát na téma „VODA“. Ano, body letošního ročníku byly umístěny poblíž studánek, pramenů, rybníků i požárních nádrží.

Musím přiznat, že při rozvážení bodů, které pro Scorelauf opět připravil Spolek VOTO Zelená Stopa, jsme se dostali do opravdu zajímavých míst. A ač jsme při tom nezažili tu pravou závodní atmosféru, byl to zážitek. Nečekaně se vyvinula situace na živé kontrole, kde bylo opět možno získat velkou porci bodů, a to jak v části poznávací, výkonnostní tak i v podobě odvahy a sebezapření. Panovalo totiž krásné počasí, a proto k přeplavání stanoveného úseku veslicí (za 40 a 50 bodů), nafukovacím člunem (za 50 a 70 bodů) byla přidána varianta na Adama a Evu (100 a 140 bodů). Nejvíce oceněná varianta byla volena opravdu hojně. Jestli to bylo nutkání vrátit se k přírodě, nebo jen touha získat hodně bodů, to už si odvážlivci ponechali pro sebe.

V průběhu závodu bylo organizátory připraveno občerstvení tak, aby každý mohl v cíli doplnit ztracené kalorie. Po 14. hodině přijíždějí první dvojice a nás těší jejich úsměvy a sdílené zážitky. Časový limit téměř vypršel.

Ne, tohle je Scorelauf, ještě nepršelo! Začíná se zatahovat, už i blízko hřmí a přichází prudký slejvák. Ano „VODA!“, znamení letošního ročníku, vše smáčí. Přidává se vítr a my jsme vděční všem, kteří obětavě pomáhají přidržet stan do doby, než se živel přežene. Nakonec je přístřeší zachráněno. Po překontrolování stavu zjišťujeme, že všichni účastníci ve zdraví dorazili do cíle.

Následuje vyhlášení výsledků a rozdání cen těm nejúspěšnějším v jednotlivých kategoriích.

Celkovým vítězem letošního ročníku se stal Mondraker Racing Team (Petr Hruška, Michal Kuban), kterým se podařilo vyhledat a nasbírat 1696 bodů.

Kompletní výsledky jsou k dispozici v záložce Výsledky 2020 na stránkách www.scorelauf.cz. Vítězové nakonec vylosovali jeden z mapových výřezů okolí, do kterého bude na příští ročník zaneseno opět spousta zajímavých míst. V tomto směru přejeme Spolku VOTO Zelená Stopa a Bedřichu Hakovi, aby neubírali na fantazii.

Poděkování patří všem účastníkům za to, že podstoupili nelehký závod a podali překvapivé výkony.

Samozřejmě i organizátorům a sponzorům: Městu Miletín, firmám Uni Roll Czech s.r.o., IKDrinks, Cukrárna Erben, KAD spol. s r.o., S.A.M s.r.o., Straker s.r.o. a KUPKOLO s.r.o.

Nezbývá než učinit pozvánku na VIII. ročník, který odstartuje dne 4. září 2021. Přijeďte, uvidíte, že to stojí za to!

Za www.prasklejretez.cz
Breta

ZKS

A PEPPERMINT COMPANY

Pro náš závod ZKS miltex s.r.o. v Miletíně hledáme nové spolupracovníky.

NABÍZÍME:

- trvalý pracovní poměr
- zázemí stabilní mezinárodní společnosti
- práci na směny v nepřetržitém provozu
- příspěvek na stravování na pracovišti
- zvýhodněné volání i pro rodinné příslušníky
- program pracovních pobytů v našem mateřském závodě ZKS u Zwickau v Německu

Chcete se stát naším spolupracovníkem?
Těšíme se na váš zájem!

Monika Kašparová
personální referentka
tel.: 493 653 117
m.kasparova@zks-miltex.cz

ZKS

A PEPPERMINT COMPANY

ZKS miltex s.r.o.
Lhotova 252, 507 71 Miletín
e-mail: p.stuchlikova@zks-miltex.cz
tel.: 493 653 112, www.zks-miltex.cz

Hledáme brigádníky na pozici:
OSTRAHA OBJEKTU (VRÁTNÝ)
NÁSTUP MOŽNÝ IHNED

Požadujeme: spolehlivost, ochotu učit se novým věcem, schopnost práce na noční směny

Nabízíme: příležitostnou práci v klidném prostředí vhodnou pro aktivní seniory, mzdu vždy v řádném termínu a další zaměstnanecké výhody

Festival regionálních produktů na Zvičině

Sobota 10. 10. 2020, 11:00 – 17:00, vrch Zvičina

- Prodej regionálních produktů – pivo, káva, čokoláda, trdelník, moučníky, šperky, hračky, keramika a další
- Regionální kuchyně v Raisově chatě a v Hotelu Pod Zvičinou
- Drakiáda s DDM Jednička Dvůr Králové nad Labem
- Rodinné pasy a překvapení pro děti
- Divadélko pro děti, dílničky a zábavné hry
- Pochod z Horní Brusnice na Zvičinu „Kostelní cestou“
- Občerstvení a hudební doprovod zajištěn
- Na místě nabídka map a informačních letáků zdarma

PODKRKONOŠÍ regionální produkt®

POD KRKONOŠÍ

Akce vznikla ve spolupráci se členy spolku Podzvičinsko a byla finančně podpořena Královéhradeckým krajem a Ministerstvem pro místní rozvoj.

Více informací na **www.podkrkonosi.eu**, **Podkrkonoší**

** Změna programu vyhrazena*

Sousedské listy
063